PAGINA 5
GEWORTELD IN DE BIJBEL

PAGINA 12
LEERSTELLINGEN MET EEN GEZICHT

PAGINA 20
AAN DE GRENS VAN KANAÄN

GEBEDSWEEK 2026

Geworteld in de Bijbel

Gericht op zending

5 Eerste Sabbat
Geworteld in de Bijbel
ERTON C. KÖHLER

8 Zondag
Het lezen van de Bijbel is niet genoeg
SHAWN BOONSTRA

10 Mandag
De boodschap die de wereld nog steeds nodig heeft
SHAWN BOONSTRA

12 Dinsdag
Leerstellingen met een gezicht
SHAWN BOONSTRA

14 Woensdag
Het echte werk van de Geest
SHAWN BOONSTRA

18 Donderdag
Niet de taak van de predikant
SHAWN BOONSTRA

20 Vrijdag
Aan de grens van Kanaän
SHAWN BOONSTRA

22 Tweede Sabbat
Totdat Hij komt
ELLEN G. WHITE

23 Children's Readings
Rooted in Scripture
ABIGAIL DUMAN

28 Jaarplanner 2027

30 Jongerenlezing eerste sabbat
Wie ben ik werkelijk? Voorbij de berichten en het imago?
HELLEN DIAZ

32 Jongerenlezing tweede sabbat
Meer dan een categorie
HELLEN DIAZ

34 Een verhaal uit de Voorleesbijbel
Wie komt er naar het feest?

Erton C. Köhler

Nu de wereldkerk aan de Week van Gebed van dit jaar begint, houden we ons niet in wat betreft onze inzet. We bepalen opnieuw onze koers. We geven prioriteit aan wat ons staande houdt en wat ons eropuit stuurt. Verspreid over alle continenten en culturen, keren we terug naar het fundament dat definieert wie we zijn en ook de opdracht die ons voortdrijft. Het thema 'Geworteld in de Bijbel, gericht op onze opdracht' is geen tijdelijke slogan. Het is de identiteit van een volk dat op een profetisch moment in de geschiedenis leeft.

Geworteld zijn in de Bijbel betekent staan waar Christus staat. 'Heilig hen dan door de waarheid. Uw woord is de waarheid' (Johannes 17:17). De Schrift geeft houvast aan overtuiging wanneer zoveel stemmen om onze aandacht strijden. Het versterkt het geloof wanneer we worden omringd door onzekerheid. Het vormt het karakter en zorgt voor een zuiver doel. Een kerk die is geworteld in het Woord laat zich niet meevoeren door allerlei trends en valt niet ten prooi aan verwarring. Ze luistert eerst naar de hemel en knielt neer voordat zij spreekt.

Toch leidt dat 'geworteld zijn' ook tot beweging. Gericht zijn op de opdracht betekent tevens dat we de reden van ons bestaan omarmen. 'Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen' (Matteüs 28:19). De kerk is nooit geroepen om zich vast te klampen aan een comfortabel leven. Ze heeft de opdracht gekregen hoop te verkondigen. Wanneer er hindernissen zijn, zijn er mensen die neerknielen. Gebed opent wegen waar geen enkele andere strategie voor kan zorgen. Waar mensen zijn, is er ook een roeping. Elke stad, elke taal, elke buurt is een uitnodiging om te dienen en te getuigen.

Gebed geeft voeding aan deze urgentie. De voortgang van het evangelie begint niet met beschikbare middelen, maar met overgave. Voordat programma's worden georganiseerd, moeten harten zijn toegewijd. Voordat plannen worden aangekondigd, moet eerst het doen van voorbede toenemen. De geschiedenis leert dat wanneer Gods volk bidt, de uitvoering van de opdracht sneller gaat. De Geest geeft kracht, deuren gaan open en de moed wordt groter.

Deze Week van Gebed is daarom geen pauze, maar een vorm van voorbereiding. Het is een terugkeer naar de bron van kracht en helder inzicht. De wereld heeft geen behoefte aan een gemeente die is afgeleid, maar aan een trouwe gemeente die diepe wortels heeft en haar vleugels wijd uitslaat.

Mogen onze gebeden deze week ons fundament versterken en onze visie vergroten, totdat ieder mens het evangelie heeft gehoord en Christus in heerlijkheid terugkeert.

Maranatha!

Erton C. Köhler is de voorzitter van de Generale Conferentie van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten.

De belangrijkste auteur van de lezingen voor deze Week van Gebed is **Shawn Boonstra**, redacteur bij de *Adventist Review*. Hij groeide op in Brits-Columbia, Canada, werd als jongvolwassene adventist en begon al snel met het onderwijzen van de Bijbel. Dit leidde tot decennia van pastoraal werk, evangelisatie en mediavoorlichting. Samen met zijn vrouw Jean heeft Boonstra bijgedragen aan de doop van tienduizenden mensen. Hij was eerder spreker/directeur van zowel 'It Is Written' in Canada als van 'It Is Written International'. Van 2013 tot 2025 was hij spreker/directeur van de 'Voice of Prophecy', waardoor hij een wereldwijd publiek bereikte.

Foto omslag door Pearl / Lightstock

Rob de Raad

In de zomer van vorig jaar is Erton Köhler verkozen als voorzitter van de Generale Conferentie. In het najaar op de najaarsvergaderingen presenteerde hij zijn plannen voor de komende bestuursperiode. Een uitspraak die hij voortdurend herhaalde was 'Grounded in the Bible, Focussed on the Mission', 'geworteld in de Bijbel, gericht op onze opdracht'. De nieuwe koers die hij is ingeslagen, kan in dit citaat worden samengevat. Het is ook het thema van de gebedslezingen van dit jaar.

'Geworteld in de Bijbel' betekent dat voor Adventisten de Bijbel het fundament is waarop onze kerk is gebouwd. Al onze leerstellingen moeten gebaseerd zijn op de Bijbel. In onze Fundamentele Geloofspunten staat in nummer 1 de Bijbel centraal. 'De Bijbel is het geschreven woord van God, door goddelijke inspiratie overgeleverd aan heilige mensen... De heilige Schrift is de onfeilbare openbaring van zijn wil. Deze is norm voor ons gedrag en onze geloofsbeleving, de gezaghebbende openbaringsbron van de geloofsleer en het betrouwbare verslag van Gods daden in de geschiedenis'.

'Gericht op onze opdracht' bepaalt ons bij het gegevens dat Adventisten zich geroepen voelen om de zendingsopdracht van Jezus handen en voeten te geven. Ga dan heen en maakt alle volkeren tot mijn discipelen, heeft Jezus aan zijn volgelingen gezegd. Het bestaansrecht van de kerk is de verkondiging van het evangelie totdat Hij komt.

Deze komende week zullen over de hele wereld Adventisten alleen of met elkaar in gebed gaan. Gebed is contact hebben met de Allerhoogste. We uitten onze zorgen en wensen en luisteren naar wat God ons te zeggen heeft. Het gebed is heel belangrijk voor Christenen. Onze opdracht om het evangelie te verkondigen moet altijd gepaard gaan met nederig gebed dat God de harten en de deuren mag openen dat het Woord van God zijn effect mag hebben in de levens van mensen. Laten we in deze gebedsweek ons voorbereiden op Gods rijke zegen die Hij aan zijn volk wil geven.

Rob de Raad is Voorzitter van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten in Nederland.

Onze missie: Jouw offergaven veranderen levens

In een snel veranderende wereld is het essentieel dat wij als Zevende-dags Adventisten onze identiteit kennen. Waarom bestaan we? Waarom komen we elke week samen? Het antwoord is simpel maar diepgaand: onze identiteit is verbonden met onze missie. Wij zijn een profetische beweging, geroepen om hoop te brengen en mensen voor te bereiden op Jezus' spoedige terugkeer.

Door deze identiteit verandert alles. De kerk is niet alleen een plek voor geestelijke voeding, maar een startpunt om de wereld in te gaan. Onze Adventistische identiteit drijft ons naar buiten, naar onze buren en steden, naar mensen die Jezus nog niet kennen. Deze missie vormt de basis voor alles, ook hoe we onze financiën gebruiken.

Elke keer dat je een deel van je inkomen als offer geeft, steun je niet zomaar een instituut. Je investeert in onze kernidentiteit. Zo krijgt de boodschap van hoop vorm, wordt het evangelie zichtbaar en wordt Christus' liefde tastbaar in Nederland.

De Kracht van Samen Investeren

Het is soms lastig te begrijpen wat er precies gebeurt met de offergaven die je trouw geeft. Daarom bekijken we de concrete resultaten van onze gezamenlijke missie in het afgelopen jaar. In 2025 zette onze kerk in Nederland een grote stap in het bereiken van nieuwe mensen en het starten van nieuwe gemeenschappen.

Vorig jaar ontvingen zeven kerkplantingsprojecten samen 160.000 euro. Dit was een mooi voorbeeld van samenwerking: 50.000 euro kwam van de Unie, 90.000 euro van de General Conferenctie en Trans-Europesche Divisiie (GC/TED), en 20.000 euro van betrokken leden. Dit toont hoe lokale inzet en wereld-wijde steun samenkomen.

Maar er gebeurde meer. Naast deze zeven projecten startten er vier nieuwe church plants: twee in Rotterdam, één in Almere en één in Heerlen. Ook kregen 14 evangelisatieprojecten van lokale kerken een boost met 53.000 euro van de Unie en 38.000 euro van de kerken zelf.

Deze cijfers zijn indrukwekkend, maar vertellen niet alles. Geld is slechts een middel; het echte doel is levens veranderen.

Cijfers met een Gezicht

Wat levert zo'n grote investering in tijd, energie en geld op? Het antwoord ligt in de levens die door Gods genade zijn veranderd. Dank zij een missiegerichte focus zien we een gestage en hoopvolle groei van 123 dopen in 2023, 125 in 2024 naar maar liefst 142 gedoopten in 2025. Het zijn de vruchten van volharding. Onze kerk groeide netto met 4,8% in drie jaar. In een sterk geseculariseerd Europa is dit geen gewone statistiek, maar een wonder dat bewijst dat het evangelie nog steeds levens verandert.

Elk van de 142 gedoopten heeft een naam, een verhaal en een hoopvolle toekomst. Jouw giften hielpen de zaal te huren waar ze het evangelie hoorden, financierden het Bijbelstudiemateriaal en ondersteunden kerkplanters en bijbelwerkers die met hen spraken en baden.

Innovatieve Benaderingen: Rotterdam en Heerlen

Om mensen te bereiken in de seculiere cultuur van vandaag, moeten we soms nieuwe wegen zoeken zonder onze identiteit te verliezen. Een mooi voorbeeld is House of Refuge in Rotterdam, gevestigd in een welgestelde wijk. De traditionele kerk past niet altijd bij deze groep, daarom kiest House of Refuge voor een benadering met nadruk op verbinding, echte gemeenschap en diepe spirituele ervaringen in een warme, gastvrije sfeer. Deze kerk spreekt de taal van de wijk, waarmee de drempel om binnen te komen verlaagd is.

Een ander voorbeeld is Forsa Renoba in Heerlen, dat zich richt op leven in gemeenschap met focus op maatschappelijke hulp. De pioniers werken samen met het stadsbestuur om jongeren die dreigen af te glijden te begeleiden. Ze bieden praktische steun, een luisterend oor en een veilige plek, en delen zo de hoop in Christus. Ze zijn de handen en voeten van Jezus in hun stad.

Deze projecten tonen de diversiteit van onze missie. Of het nu in een Rotterdamse wijk is of met de gemeente in Heerlen, de kern blijft: mensen leiden naar een reddende relatie met Jezus Christus.

Vooruitkijken naar 2026: Een Oproep tot Actie

We zijn dankbaar voor Gods werk in de afgelopen jaren, maar de missie is nog niet klaar. Ze drijft ons om vooruit te blijven kijken zolang Jezus niet terug is.

Voor 2026 plannen we 170.000 euro te investeren in kerkplanting en meer dan 100.000 euro voor lokale evangelisatie. Het is een grote investering, maar de oogst is het meer dan waard.

Jij bent belangrijk in dit proces. We hebben jouw steun nodig om deze doelen te halen. Met jouw gift aan het gemeentegroeifonds en zendingsgaven investeer je in levens, niet in gebouwen.

Laten we onze profetische identiteit omarmen en actief de wereld voorbereiden op Jezus' terugkomst. Ik nodig je uit om te bidden en te overwegen hoe jij in 2026 financieel kunt bijdragen. Elke euro kan door God vermenigvuldigd worden om harten te raken.

De groei tot nu toe is pas het begin. Met Gods zegen en jouw steun zal Hij nog meer levens veranderen. Onze identiteit is onze missie. Laten we die samen volbrengen. We rekenen op jou!

Ds. Tiago Pereira is hoofd van het Departement Gemeentegroei binnen het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten in Nederland.

Geworteld in de Bijbel

Ons onwankelbare fundament

Erton C. Köhler

'Geworteld in de Bijbel, gericht op onze opdracht' is meer dan een slogan. Het is het kompas waardoor de Adventbeweging zich laat leiden in deze allesbeslissende tijd. De wereld dobbert rond op een zee met steeds wisselende overtuigingen. De gemeente als het wereldwijde overblijfsel kan dan alleen staande blijven wanneer zij verankerd is in het eeuwige fundament van Gods Woord.

We leven in een wereld die wordt gekenmerkt door instabiliteit. Grenzen verschuiven, waarheden krijgen een andere betekenis en waarden verliezen hun houvast. Er valt een onverbiddelijke regen van twijfel neer, rivieren van achterhaalde waarheden overspoelen miljarden schermen en de winden van relativisme veranderen in orkanen van onverschilligheid. Te midden van deze lawine van onzekerheid komt onvermijdelijk één vraag op: is er iets dat niet verandert? Is er een fundament dat vast staat?

Jezus geeft daar een heel helder antwoord op. Hij vertelt het verhaal van twee bouwers. De één is wijs en de ander dwaas. Ze bouwen allebei en ze trotseren allebei stormen. Er blijft er echter slechts één overeind. Wat is het verschil? Dat is het fundament. De één bouwt op rots en de ander op zand. Het oorspronkelijke Griekse woord voor 'rots' is hier *petra* en dat staat voor een solide, diepe, onbeweeglijke massa.[1] Dat is het fundament waarop Gods volk staat: het levende en eeuwige Woord van God. Volgens Paulus is dat Woord 'door God geïnspireerd', en kan het worden gebruikt om ieder mens te onderrichten, om dwalingen en fouten te weerleggen en op te voeden tot een rechtschapen leven. De Schrift is met andere woorden niet zomaar één boek onder vele. Het is de basis van de eeuwigheid.

Het huis mag dan prachtig zijn, het ontwerp gedurfd en de inrichting

Photo by Dangben / iStock / Getty Images Plus / Getty Images

modern. Het kan er indrukwekkend uitzien, maar als het op zand staat, zal het instorten. Alleen zij die bouwen op iets wat niet kan wankelen, die zullen stevig blijven staan. In deze tijd is er maar één onwankelbaar fundament en dat is het Woord van God.

Het Woord is geïnspireerd

Paulus zegt: 'Alles wat de Schrift zegt is door God geïnspireerd.'[2] Het oorspronkelijke Griekse woord, *theopneustos*, betekent letterlijk 'door God geademd' en dat is wel een heel krachtig beeld. Dit brengt ons terug naar de schepping: dezelfde God die Adam het leven inademde, die ademt nu waarheid in de bladzijden van de Schrift. De Bijbel is niet zomaar een boek dat is geschreven door mensen, maar het is de adem van de hemel, die wordt vastgelegd in menselijke taal. Het is niet door goddelijke macht gedicteerd, maar het is de goddelijke adem die met menselijke woorden tot uitdrukking wordt gebracht.

Deze inspiratie is niet louter iets poëtisch en het is ook niet gedeeltelijk. Neen, het is volledig. Het Woord is gevormd door de Geest, geopenbaard door God, geschreven door toegewijde mensen en door de eeuwen heen bewaard gebleven door opoffering en geloof. 'God zorgt voor ons als verstandelijke wezens en Hij heeft ons zijn Woord gegeven als een lamp voor onze voeten en een licht op ons pad,' schrijft Ellen White.[3] Zelfs in deze tijd van culturele duisternis en ideologische stormwinden schijnt het Woord van God nog steeds helder en biedt hij duidelijkheid en geeft hij richting.

Tegenwoordig klinken er vanuit allerlei richtingen stemmen. Dat kunnen experts, algoritmes en trends zijn, maar geen enkele daarvan heeft het gezag van de Eeuwige. Daarom heeft de Bijbel geen update nodig, maar hoeft die alleen maar te worden toegepast. Er is geen nieuwe interpretatie nodig om de cultuur te behagen. Hij moet dringend worden verkondigd om de harten van mensen te veranderen.

Een rapport uit 2023 van de organisatie Open Doors toonde aan dat meer dan 360 miljoen christenen wereldwijd te maken hebben met ernstige vervolging. Dat is vaak alleen maar omdat ze een Bijbel bezitten of met anderen delen.[4] In sommige landen wordt het bezit van de Heilige Schrift beschouwd als een misdaad tegen de staat. In andere landen waarschuwen bewakingssystemen de autoriteiten wanneer er online naar Bijbelteksten wordt gezocht. Op sommige plaatsen heeft de overheid zelfs camera's geplaatst in christelijke kerken. Bedenk dit goed: als het Woord niet relevant zou zijn, zou het niet zoveel angst inboezemen. De vijand kent de macht ervan, en Gods volk moet die ook kennen.

Wanneer alles om ons heen staat te beven, blijft dat staan. Wanneer ideologieën veranderen, blijft dat overeind

Het Woord is genoeg

Het volgende vers dat Paulus schrijft, bevestigt dat het Woord de volgeling van God 'opvoedt tot een rechtschapen leven'.[5] Het Griekse woord *artios* betekent compleet, volledig bekwaam, volledig voorbereid. De Bijbel is met andere woorden zelfvoorzienend. Er zijn geen aanvullingen of versieringen nodig. Hij vormt het karakter, leidt tot redding en ondersteunt de grote opdracht.

Door de geschiedenis heen hebben religieuze bewegingen schipbreuk geleden doordat ze de Schrift loslieten. Andere wendden zich tot menselijke tradities, mystieke visioenen en theologische modetrends. Trouw aan de Bijbel is altijd de spil geweest van het ware christendom en dat zal in de eindtijd niet anders zijn.

'Als de mens maar bereid was geweest de waarheid te aanvaarden die zo duidelijk in de Schrift staat over de natuur van de mens en de toestand van de doden. Dan zouden ze in de beweringen en uitingen van het spiritisme de werking van Satan zien, met macht, tekenen en bedrieglijke wonderen,' schrijft Ellen White.[6] De Schrift is nooit ontoereikend geweest. Het probleem is dat velen haar terzijde hebben geschoven of verdraaid om er hun eigen voordeel mee te doen.

Daarom moet het duidelijk worden gesteld dat de wereldwijde zendingsopdracht van de Adventkerk niet is gebaseerd op menselijke strategieën, maar op het Woord. Wij zijn een volk van het Boek. Overal waar de Bijbel centraal staat, verricht de hemel wonderen die alle verstand te boven gaan.

De psalmist zegt: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet, een licht op mijn pad.'[7] Het Hebreeuwse woord voor 'lamp' is *ner* en dat is een kleine olielamp die gebruikt wordt om stap voor stap licht te geven op donkere paden. Het Woord belooft niet de hele toekomst te onthullen, maar het garandeert licht voor de volgende stap en dat is genoeg.

Het woord is praktisch

De metafoor die Jezus gebruikt in Matteüs 7 is niet verkeerd op te vatten: het verschil tussen ondergang en standvastigheid ligt in gehoorzaamheid aan het Woord. Het is niet genoeg het te kennen, maar we moeten er ook naar leven. Het is niet genoeg om ernaar te luisteren, we moeten het ook in de praktijk brengen.

De gemeente wordt niet sterker door creatieve ideeën, maar door gehoorzaam geloof. Standvastigheid komt niet voort uit hoeveel Bijbelkennis we hebben, maar uit onderwerping daaraan. Het gaat om trouwe gehoorzaamheid aan God en verbondenheid met Hem onder de schaduw van zijn genade. Wanneer het adventisme in de eindtijd te maken krijgt met vervolging, beproevingen en getest wordt, blijven alleen zij die stevig geworteld zijn in het Woord standvastig overeind.

In 2017 werd centraal Mexico getroffen door een aardbeving met een kracht van 7,1. Veel moderne gebouwen stortten in, maar sommige oudere bouwwerken bleven staan. Ingenieurs zouden later uitleggen dat het geheim schuilt in een diepe en eigen, maar ook solide fundering. Dat geldt ook voor de gemeente. Wat een kerk overeind houdt, is niet wat aan de buitenkant schittert, maar wat daaronder zit. En er is maar één fundament dat nooit wankelt: het Woord van God.

De Bijbel is niet alleen maar een boek voor theologische debatten. Het is een leidraad voor het dagelijks leven. Het bepaalt hoe we met anderen omgaan, hoe we met hulpbronnen omgaan, hoe we op een crisis reageren en hoe we beslissingen nemen. Elk aspect van ons leven is kwetsbaar voor ineenstorting als dat niet op de Bijbel is gebaseerd.

Is de Bijbel nog steeds voldoende voor ons?

De vraag waar het om draait is niet hoeveel bijbels we bezitten, maar of we werkelijk zijn geworteld in dat Woord. Er is een verschil tussen het uit het hoofd leren van verzen en het vertrouwen op het Woord. De laatste gemeente wordt niet alleen herkend aan het belijden van de juiste leerstellingen, maar aan het feit dat zij leeft in een verbond met geopenbaarde waarheid.

De mensen die zich houden aan Gods geboden en bij het getuigenis van Jezus blijven, sluiten geen compromissen over het gezag van het Woord.[8] Het is onze morele gedragscode, ons profetisch fundament, onze handleiding voor zending en onze goddelijke liefdesbrief.

Wanneer alles om ons heen staat te beven, blijft dat staan. Wanneer ideologieën veranderen, blijft dat overeind. Wanneer structuren instorten, houdt het stand. De Bijbel is immers het enige boek dat het menselijk hart doorgrondt, op het moment dat het wordt gelezen.

Laten we terugkeren naar het Woord

Vandaag roept God leiders, gezinnen, jongeren, ouderen, kinderen, leraren en predikers op om terug te keren naar het fundament. Er is maar één toekomst voor de gemeente en dat heeft alles te maken met de Rots. Er is maar één kracht voor de opdracht en dat is het Woord.

Wil jij je leven opnieuw opbouwen op basis van de Schrift? Wil je elk plan voor je dienstwerk, elke stap in je gezinsleven, elke financiële beslissing baseren op 'Zo zegt de Heer?' Wil je dat de Bijbel je fundament is en niet slechts een versiersel?

Sta dan op en wijd jezelf opnieuw toe aan de Heer. Keer terug naar het Woord. Bid met een geopende Bijbel. Neem beslissingen met de Bijbel in gedachten. Predik met de Bijbel in je hart. Want alleen zij die geworteld zijn in de Bijbel en gericht zijn op zending, zullen standhouden.

Maranatha!

[1] Matteüs 7:24-27
[2] 2 Timoteüs 3:16
[3] Ellen White, in *Review and Herald* , 21 augustus 1888, par. 6.
[4] Open Doors Hong Kong, *World Watch List 2023: Overzicht*: www.opendoors.org.hk/en-US/news/latest/wwl23-overview/.
[5] 2 Timoteüs 3:17
[6] Ellen White, *De grote strijd*, p. 514.
[7] Psalm 119:105
[8] Openbaring 12:17

Erton C. Köhler is de voorzitter van de Generale Conferentie van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten.

Alleen zij die bouwen op iets wat niet wankelt, die zullen stevig blijven staan. In deze tijd is er maar één onwankelbaar fundament: het Woord van God

Photo by den-belitsky / iStock / Getty Images Plus / Getty Images

Het lezen van de Bijbel is niet genoeg

Je moet ook leven in overeenstemming met Gods Woord

'Uw belofte heb ik in mijn hart geborgen, zo zal ik niet tegen U zondigen. Geprezen bent U, HEER, onderwijs mij in uw wetten.'[1]

Er bestaat een oud verhaal over twee reizigers die een plek zochten om te overnachten. Terwijl ze door het bos trokken, zag een van hen een oude pelsjagershut waar rook uit de schoorsteen kwam. Ze klopten op de deur en vroegen of ze daar konden overnachten. De oude man nodigde hen hartelijk binnen en gaf hen zijn enige slaapkamer.

Die mannen sliepen echter slecht, omdat ze een grote som geld bij zich hadden. Om de veiligheid daarvan te garanderen, sliepen ze om de beurt. De ander lette dan op het geld. In de vroege ochtenduren zag de man die de wacht hield een lichtje onder de deur. Zachtjes deed hij de deur op een kier en zag de pelsjager aan zijn tafel zitten, terwijl hij aandachtig een Bijbel bestudeerde. Toen de pelsjager de Bijbel dichtdeed en zijn hoofd boog om te bidden, sloot de man de deur en maakte zijn metgezel wakker. Hij zei: 'Ik denk dat we nu wel allebei kunnen gaan slapen, want deze man is te vertrouwen.'

Je kunt je afvragen of hetzelfde soort vertrouwen zou zijn opgeroepen, als hij de deur had geopend en de pelsjager Charles Darwins *The Origin of Species had zien lezen*?

Nog een verhaal: Een man loopt 's avonds laat naar huis als hij voetstappen achter zich hoort. Hij kijkt nerveus over zijn schouder en ziet dat hij wordt gevolgd door een groep jonge kerels. Zijn hartslag versnelt en hij gaat ook wat sneller lopen omdat hij bang is dat hij beroofd zal worden ... of nog erger. De groep haalt hem echter met gemak in. Dan zie hij dat de meesten een Bijbel bij zich hebben. Het zijn geen dieven, maar het is een jeugdgroep die terugkomt van een Bijbelstudie op zaterdagavond. Hij slaakt een zucht van verlichting.

Vertrouwen gevormd door het Woord

Wat zorgt ervoor dat we serieuze Bijbelstudenten eerder vertrouwen? Laten we de neiging van welke cultuur dan ook om gelovigen te bespotten even buiten beschouwing laten en daar eens over nadenken. Zelfs als mensen hun medemensen met een geloofsovertuiging bespotten, erkennen zij instinctief toch wel dat iemand die ervoor kiest om volgens de Schrift te *leven*, naar alle waarschijnlijkheid moreel betrouwbaarder is. Daniël had te maken met allerlei problemen toen hij werd ondergedompeld in de Babylonische cultuur. Je ziet echter in hoofdstuk 2

dat de koning hem instinctief vertrouwde toen hij om meer tijd vroeg.

Het is best wel ironisch dat zoveel mensen de Bijbel haten en dat ze juist ook om die reden geneigd zijn mensen te vertrouwen die ernaar leven. Ze beseffen dat de Bijbel hoge morele eisen stelt aan de mens. De Bijbel laat op indringende wijze zien dat mensen verantwoording verschuldigd zijn aan een opperwezen, de Schepper. Wanneer iemand er uit eigen vrije wil voor kiest verantwoording af te leggen aan een morele God, dan vinden we het geen probleem die persoon als buurman/vrouw te hebben. Wanneer het tot ons doordringt dat God dezelfde morele normen vervolgens van *ons* verwacht? Dan is dat helaas maar al te vaak een heel ander verhaal.

Van lezen naar leven

Alleen de Bijbel *lezen* is niet genoeg. Veel universiteiten bieden cursussen aan waarin de Bijbel wordt bestudeerd als literatuur. De professor is geen gelovige. Hij heeft de tekst wel gelezen, maar is er niet door geraakt. Voor hem is het slechts een ander voorbeeld van een goed geschreven stuk tekst, maar niet anders dan de werken van Dostojevski, Sun Tzu of Shakespeare. Hij neemt het Woord van God niet ter harte, omdat hij het beschouwt als een puur menselijke schepping. De beweringen over goddelijke inspiratie doet zo iemand af als een overblijfsel uit een tijd van onwetendheid en bijgeloof. Veel studenten gaan de Bijbel dan ook lezen zonder hem echt tot zich te nemen. Ze komen volledig onveranderd uit het leesproces.

Hoe anders werkt dat voor gelovigen? Christenen erkennen dat het niet genoeg is de Bijbel alleen te lezen, maar dat je er ook naar moet *leven*. Er zijn veel dingen in dit leven die je pas kunt begrijpen wanneer je het zelf *hebt gedaan*. Je kunt natuurlijk bestuderen hoe parachutespringen werkt, zonder je huis ook maar te verlaten. Je kunt je verdiepen in de inzichten van luchtweerstand en die leren kennen. Je kunt vervolgens de afmetingen van het valscherm daaraan toevoegen en je eigen gewicht ook nog meerekenen. Vanuit een rekenkundig oogpunt gezien kun je tot de betrouwbare conclusie komen dat je parachute je zou beschermen tegen een fatale val. Maar *begrijp je* dan echt iets van parachutespringen? Neen! Daarvoor moet je het *zelf meemaken*.

Zo is het ook met het christelijk geloof. Je kunt niet door alleen te lezen een weg vinden naar het koninkrijk. Als je de Bijbel zijn juiste uitwerking wilt laten hebben, dan moet je voldoende geloof hebben om te leven volgens de principes die daarin staan. Je zult de enorme, levensveranderende kracht van zijn Woord pas ontdekken wanneer je ervoor kiest te geloven dat God weet waar Hij het over heeft.

We zijn 'opnieuw geboren … door Gods levende woord', schreef Petrus.[2] Hij bedoelde niet dat je gered wordt door een exemplaar van de Bijbel in huis te hebben. Er zullen bij de tweede opstanding vrijwel zeker mensen zijn die een Bijbel *in bezit hadden*. Het verschil tussen hen en de menigte in de heilige stad is dat de geredden 'het Lam overal volgen, waarheen het maar gaat.'[3]

De profeet Jeremia heeft een hele bekende vergelijking voor de Schrift. Hij vergelijkt het met voedsel: 'Telkens als ik uw woorden hoorde, nam ik ze als voedsel tot mij. Uw woorden gaven mij een diepe vreugde.'[4] Jezus gebruikte een soortgelijk voorbeeld: 'De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God."[5]

Voedsel komt je lichaam binnen en voedt daar elke cel. De voedingsstoffen worden daar naartoe gebracht waar ze het hardste nodig zijn. Zonder die voeding zul je sterven. Zo moet je ook de Bijbel *tot je nemen*, zodat de gedachten van God in je eigen geest kunnen doordringen en je geleidelijk aan kunnen veranderen. Hoe neem je Gods Woord tot je? Door hem *te lezen* én ernaar *te leven*.

De Smalle Weg

De kracht van Gods waarheid kan nergens zo duidelijk worden geopenbaard als door de toepassing ervan op een leven in een wereld die zich tegen Hem verzet. Gods idee van echt menselijk leven staat haaks op onze zondige neigingen, en onze luie, in zonde gevallen natuur houdt van het gemak om gewoon op de oude voet verder te gaan. Jezus leerde ons dat dit de brede weg is. Daar geeft onze zondige natuur de voorkeur aan omdat het zo lekker gemakkelijk aanvoelt. Aan het eind van dat pad blijkt echter dat het helemaal niet zo gemakkelijk is. Dan ontdekken mensen namelijk dat het een tolweg is, en dat de prijs hoger is dan welke zondaar dan ook zich kan veroorloven.

De kracht van Gods waarheid kan nergens zo duidelijk worden geopenbaard als door de toepassing ervan op een leven in een wereld die zich tegen Hem verzet

Zij die ervoor kiezen (door geloof!) de principes van Gods Woord na te leven, zullen ontdekken dat het pad weliswaar smal is, maar dat de tol al is betaald door een God die in menselijke gedaante onder ons kwam wonen. Jezus bad eens: 'Ik vraag niet of U hen uit de wereld weg wilt nemen maar of U hen wilt beschermen tegen hem die het kwaad zelf is. Zij horen niet bij de wereld, zoals Ik niet bij de wereld hoor. Heilig hen dan door de waarheid. Uw woord is de waarheid.'[6]

De duivel zelf weet wat de Schrift zegt, en hij weet zelfs dat het de waarheid is. Als hij dat niet wist, zou Jezus hem ook niet van bedrog kunnen beschuldigen. De duivel zou dan gewoon misleid zijn. Hij verdraait de Schrift echter opzettelijk, en hij heeft er zelfs niks op tegen dat je het leest, zolang je er maar niet naar *leeft*.

Hij weet dat dit betekent dat het ware karakter van God, zijn naam, door de Geest in je voorhoofd wordt gegrift, en dat je met het Lam op de berg Sion zult staan.[7]

[1] Psalm 119:11-12
[2] 1 Petrus 1:23
[3] Openbaring 14:4
[4] Jeremia 15:16
[5] Matteüs 4:4
[6] Johannes 17:15-17
[7] Openbaring 14:1

De boodschap die de wereld nog steeds nodig heeft

Onze opdracht is niet veranderd

'Toen zag ik opnieuw een engel, die hoog in de lucht vloog. Hij had een eeuwig evangelie, dat hij bekend moest maken aan de mensen op aarde, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. Luid riep hij: "Heb ontzag voor God en geef Hem eer, want nu is de tijd gekomen dat Hij zijn oordeel zal vellen. Aanbid Hem die hemel en aarde, zee en waterbronnen geschapen heeft." Hij werd gevolgd door een tweede engel, die uitriep: "Gevallen, gevallen is Babylon, die grote stad, die door haar ontucht alle volken de wijn van haar wellust heeft laten drinken." Zij werden gevolgd door een derde engel, die met luide stem riep: "Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of zijn hand krijgt, zal hij de wijn van Gods woede moeten drinken, die onverdund in de beker van zijn toorn is geschonken. Hij zal in vuur en zwavel worden gepijnigd, onder de ogen van de heilige engelen en van het lam. De rook van die pijniging zal opstijgen tot in eeuwigheid. Wie het beest en zijn beeld aanbidden, of wie het merkteken van zijn naam draagt, ze krijgen geen rust, overdag niet en 's nachts niet." Hier komt het aan op de standvastigheid van de heiligen, die zich houden aan Gods geboden en trouw blijven aan Jezus.'[1]

Dat is nou precies wat je zou moeten prediken!' Een organisatie had deze man gestuurd om evangelisatiebijeenkomsten van de zevendedagsadventisten te evalueren. Op de avond dat hij aanwezig was, had ik het gehad over de invloed die de populaire cultuur kan hebben op je morele opvattingen en hoe het toelaten van aanhoudende negatieve invloeden het moeilijker kan maken verleidingen te weerstaan.

Ik keek hem kalm aan. Als je aarzelt om antwoord te geven, vullen mensen soms zelf al de stilte in door je meer te vertellen over wat ze zelf denken. 'Vergeet al die andere dingen nou maar,' ging hij verder. 'Ik snap het wel: de sabbat is belangrijk voor adventisten, maar als je je meer op *dit soort* dingen zou richten, denk ik dat je inzet echt een enorme vlucht zou nemen.'

EEN BERICHT DAT NIET VERVANGEN KAN WORDEN.

De naam Dudley M. Canright schoot me toen ineens te binnen. Hij zei ooit dat hij een geweldige spreker zou zijn geweest als onze

boodschap niet zo uniek en moeilijk was. Hij sloeg de plank natuurlijk volledig mis. Het is niet het spreektalent dat adventistische predikers geweldig maakt, maar het is onze Bijbelse boodschap. Dat is een boodschap die als geen andere de kracht heeft de harten van zondaren te raken. Die boodschap is ook effectief omdat ze stevig verankerd is in de persoon van Christus.

Het feit dat deze man geen zevendedags-adventist was, maakte het gemakkelijk te begrijpen waarom hij de boodschappen van de drie engelen nog niet zo waardeerde. Hij had de rest ervan nog niet gehoord en reageerde vanuit het beeld van adventisten dat hij had gekregen van vrienden en online bronnen. Hij gaf de voorkeur aan een boodschap die beter aansloot bij zijn persoonlijke overtuigingen.

Het zijn helaas niet alleen niet-adventisten die er zo over denken. Soms hoor je goedbedoelende, levenslange Adventisten zeggen dat onze boodschap een overblijfsel is uit de negentiende eeuw, en dat het tijd is om verder te gaan en meer op andere christelijke kerken te lijken. Hun afkeer voor onze leerstellingen komt vaak voort uit de manier waarop ze die als kind hebben geleerd. Als hun voorbeelden streng en veroordelend waren, is het waarschijnlijk dat ze niet in aanraking zijn gekomen met een op Christus gerichte en verlossende visie. Het is tragisch dat hun mogelijkerwijs die kijk op de dingen simpelweg nooit is bijgebracht.

De verbluffende waarheden in Openbaring 14 verliezen hun betekenis niet, hoe ver de wereld ook lijkt af te dwalen van Gods ideaal

Mensen die zich recentelijk bij deze beweging hebben gevoegd, zullen je vaak vertellen dat de boodschappen van de drie engelen het duidelijkste en krachtigste beeld van Christus waren dat ze ooit hadden gezien. Zij die zich bezighouden met het winnen van mensen, zullen getuigen van de kracht van de boodschap om verloren zondaars naar huis te leiden.

Kijk eens goed naar het publiek tijdens een evangelisatiebijeenkomst. Let dan op de gezichten. Elke avond gooit de evangelist als het ware een ander leerstellig aas uit voor de oren van de menigte. Elke avond zie je weer andere 'vissen' naar de oppervlakte komen om toe te happen.

Verschillende aspecten van onze boodschap spreken verschillende mensen aan. Soms is het de sabbat die iemand overtuigt zijn of haar leven aan Christus over te geven. Andere keren is dat de toestand van de doden, of zelfs de boodschap over gezondheid. Het is alsof God ons achtentwintig lokazen heeft gegeven om als vissers van mensen te gebruiken. Tegen de tijd dat alle achtentwintig fundamentele geloofsovertuigingen getrouw zijn onderwezen, begint het net zich te vullen.

Sommigen zijn ervan overtuigd dat de effectiviteit van onze boodschap afneemt en dat deze minder relevant is voor het postmoderne publiek. Ervaren evangelisten zullen je vertellen dat dit ver bezijden de waarheid is: de afgelopen jaren hebben ze de aantrekkingskracht ervan juist zien toenemen. Het aantal mensen dat komt is niet alleen groter dan ooit, maar ook ontvankelijker. Er zijn zelfs gevallen bekend waarbij mensen halverwege een presentatie opstonden en spontaan een oproep tot bekering deden, meer dan twintig minuten voordat de presentatie was afgelopen.

Dat wordt niet veroorzaakt door menselijke welsprekendheid. Zolang middelmatige predikers trouw zijn aan hun woord, zien zij resultaten die vergelijkbaar zijn met de welsprekende. Het is de Geest van God die tot het publiek spreekt door zijn Woord.

TROUW AAN DE OPDRACHT

God heeft geen fout gemaakt met de opdracht die Hij ons heeft gegeven. Het is moeilijk voor te stellen dat de hemel een spoedvergadering belegt omdat ze zich realiseren dat ze de Adventkerk de verkeerde boodschap hebben gegeven. Dat Gabriël met andere woorden zegt 'laat Iemand een pen pakken, want we moeten alles herschrijven. We hadden de postmoderne wereld niet voorzien en we moeten ons aanpassen!'

Dat is een belachelijke gedachte. We weten instinctief allemaal dat dit niet waar kan zijn. De profetieën zijn al zoveel eeuwen en zelfs millennia juist gebleken. Dan weten we dat Openbaring 14 niet verkeerd is en dat hoofdstuk 18 al evenmin onjuist is. Dat laatste hoofdstuk belooft dat de wereld spoedig verlicht zal worden door de heerlijkheid van Christus.

Deze beweging is niet voorbestemd om zomaar in het duister te verdwijnen. Ze stevent af op een groots hoogtepunt, en we zullen helemaal verrast worden door de toestroom van mensen naar de gemeente. Zuster White verzekert ons dat 'duizenden ter elfder ure de waarheid zullen inzien en erkennen … Deze bekeringen tot de waarheid zullen zo snel plaatsvinden dat de gemeente ervan versteld zal staan. Alleen Gods naam zal daardoor worden verheerlijkt.'[2]

De verbluffende waarheden in Openbaring 14 verliezen hun betekenis niet, hoe ver de wereld ook lijkt af te dwalen van Gods ideaal. Ze winnen aan kracht naarmate mensen de ineenstorting zien van menselijke systemen en de teleurstelling opmerken die het vertrouwen in de koninkrijken van deze wereld met zich meebrengt. De desillusie heeft een ongekende hoogte bereikt. Het is weliswaar zo dat veel mensen de hoop hebben opgegeven dat er objectieve waarheid te vinden is, maar het is een vergissing te denken dat mensen gelukkig zijn in een dergelijke toestand. Het menselijk hart is afgestemd op de eeuwigheid.[3] Het zich aangetrokken voelen tot Christus zal alleen maar sterker worden naarmate deze gevallen planeet verder uiteenvalt.

Zelfs als dat niet zo zou zijn, zouden we nog steeds een boodschap moeten prediken. Noach sprak immers ook 120 jaar lang zonder de belofte van grote resultaten. We weten allemaal dat hij een zonde zou hebben begaan als hij had geweigerd. Er is echter een belangrijk verschil: hoewel de morele toestand van onze wereld *zal* lijken op de tijd van Noach, werd hem van tevoren al gezegd dat er slechts acht mensen in de ark zouden zijn. Aan ons is echter een menigte verloste zondaars getoond die niet te tellen is. Dat is de vervulling van Gods belofte aan Abraham.

[1] Openbaring 14:6-12
[2] Ellen White, *Selected Messages* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1958, 1980), boek 2, p. 16.
[3] Prediker 3:11

Photo by Pearl / Lightstock

Leerstellingen met een gezicht

Onze overtuigingen gaan over een persoon

*'U bestudeert de Schriften en u denkt daardoor eeuwig leven te hebben. Welnu, de Schriften getuigen over Mij.'*1

Polycarpus staat bij christenen bekend als een buitengewoon moedige martelaar uit de tweede eeuw. Hij vertelde in zijn geschriften een (wellicht legendarisch) verhaal over de apostel Johannes en dat is opgeschreven door een vroege kerkvader genaamd Irenaeus.

'Er zijn er ook die over hem gehoord hebben,' schreef Irenaeus naar aanleiding van wat Polycarpus had gezegd, 'dat Johannes, de leerling van de Heer, naar Efeze ging om te baden en dat hij daar Cerinthus aantrof. Hij stormde het badhuis uit zonder te baden en riep: "Laten we vluchten en laat het badhuis maar instorten, want Cerinthus is hier, de vijand van de waarheid!"'[2]

Waarom Johannes wegrende

Als dat zo is gebeurd (het kan ook maar een legende zijn), wat kan er dan voor hebben gezorgd dat Johannes vluchtte en Cerinthus voor een 'vijand van de waarheid' uitmaakte? Cerinthus was een bekende vroege ketter die leerde dat Jezus maar een gewoon mens was. Volgens hem was er geen sprake van een wonderbaarlijke maagdelijke geboorte en hij beweerde ook dat de schepping het werk was van een mindere god. Hij is waarschijnlijk het meest bekend vanwege zijn leer dat Jezus pas de Messias werd bij zijn doop, en dat de goddelijke kracht die zijn dienstwerk mogelijk maakte Hem verliet toen Hij naar het kruis ging. Daardoor bleef er een gewoon mens achter om te sterven.

Dergelijke dwalingen kwamen in de eerste eeuwen van het christendom steeds vaker voor. Dergelijke gedachten zijn natuurlijk volkomen in tegenspraak met alles wat de apostelen hadden onderwezen toen zij het evangelie naar het Romeinse Rijk brachten. Johannes schreef zijn evangelie niet als een polemiek tegen ketters. Zijn openingswoorden dienen echter *wel* als een correctie voor hen die in de verleiding komen om Christus te verlagen. Die woorden behoren tot de mooiste in de Bijbel en bevestigen dat de schepping het werk was van niemand minder dan

Christus zelf. ‘Alles is ontstaan door Hem’, zegt Johannes, ‘zonder het Woord is niets ontstaan van wat bestaat.’[3]

Johannes identificeert Jezus als de *Logos.* Dat is een woord dat Griekse filosofen buitengewoon interessant zouden hebben gevonden. De Grieken gebruikten het woord op een andere manier dan Johannes. Voor de Grieken was de *Logos* het allesomvattende, onbeweeglijke principe dat het universum bijeenhield, de onveranderlijke constante achter een voortdurend bewegende kosmos. Johannes beschreef iets anders. Hij gebruikte de Schrift om Christus te openbaren. Een Griekse lezer voor wie het christelijk geloof nieuw was, zou wellicht even stil hebben gestaan bij Johannes’ uitspraak. De God die het universum schiep en bijeenhoudt, Hij die ons het leven gaf, is persoonlijk op deze planeet verschenen, als een echt mens van vlees en bloed. Het Woord werd mens. Voor een Griek zou dat een revolutionaire gedachte zijn geweest.

De Bijbel correct lezen

Jezus is de ultieme waarheid die schuilgaat achter alles wat we met onze zintuigen waarnemen. De Grieken zochten onbewust naar Christus, zoals veel mensen dat vandaag de dag nog steeds doen. Datzelfde gold ook voor Gods verbondsvolk. Geïnspireerd door de Geest heeft Johannes ervoor gezorgd dat ook deze woorden van Jezus werden opgenomen: ‘U bestudeert de Schriften en u denkt daardoor eeuwig leven te hebben. Welnu, de Schriften getuigen over Mij.’

Academici uit verschillende tradities hebben lang gedebatteerd over de beste manier om de Schrift te interpreteren. Deze uitspraak van Jezus geeft ons een hele belangrijke sleutel: als je Christus niet in de woorden van de Bijbel ziet, dan lees je hem verkeerd. Als Jezus niet de bron en het centrum van alles is, dan zit je ernaast. Als je probeert onze fundamentele leerstellingen te begrijpen los van de persoon en het karakter van Christus, dan sla je de plank mis. Als je net als de ketters uit de oudheid Christus probeert te verlagen … dan zul je de essentiële boodschap van de Bijbel nooit begrijpen, om dat nog maar eens te herhalen.

De sabbat is meer dan alleen maar een voorschrift. Het is een uitnodiging om te rusten in de aanwezigheid van Christus. De leer van de doop is een uitnodiging het oude ik te kruisigen en een nieuw leven te beginnen. Dat doe je in overgave aan Hem die het universum heeft geschapen en dat nog steeds bijeenhoudt. Principes voor een gezond leven zijn niet alleen maar gegeven om onze levensduur te verlengen. De Bijbel is de handleiding voor het menselijk lichaam, dat is gemaakt door de goddelijke Schepper, en het laat ons een manier zien om dichter bij Gods oorspronkelijke plan te komen.

Kolosse ligt niet ver van de woonplaats van Johannes in Efeze. Paulus legde in zijn brief aan die gemeente, de essentie uit van de zuivere leer. Hij schreef het volgende over het mysterie dat in het evangelie aan de gemeente wordt geopenbaard: ‘Aan hen heeft God bekend willen maken hoe luisterrijk dit geheim is voor alle volken: Christus is in u, Hij is uw hoop op goddelijke luister. Hem verkondigen wij wanneer we iedereen waarschuwen en in alle wijsheid onderrichten, om iedereen tot volmaaktheid in Christus te brengen.’[4]

Waar het om draait in onze overtuigingen

Dit alles leert ons iets belangrijks over onze opdracht in een wereld die op de drempel van het koninkrijk staat. Onze profetische beweging is niet ontstaan door de beraadslagingen van commissies, hoewel er zeker wel commissies bijeen zijn gekomen om de leerstellingen van de Bijbel te bestuderen. Onze gemeenschap is veeleer geboren uit Christus zelf. Ons bestaan is afhankelijk van Hem. Let goed op de manier waarop de Schrift ons werk beschrijft en de context waarin het plaatsvindt:

De Bijbel is de handleiding voor het menselijk lichaam, dat is gemaakt door de goddelijke Schepper, en het laat ons een manier zien om dichter bij Gods oorspronkelijke plan te komen

‘Toen zag ik dit: het lam stond op de Sion, en bij het lam waren honderdvierenveertigduizend mensen die zijn naam en die van zijn Vader op hun voorhoofd hadden.’[5] Zonder het lam bestaat er geen Adventkerk. Zonder Hem is er geen boodschap, want Hij is daarvan het middelpunt. Onze leerstellingen verkondigen los van de persoon van Jezus zorgt ervoor dat je ze helemaal verkeerd uitlegt.

De belangrijkste vraag die we onszelf kunnen stellen bij het bestuderen van onze fundamentele overtuigingen is waarschijnlijk deze: ‘Wat leert dit mij over wie Jezus is en hoe Hij is?’ Wanneer we er vervolgens op uitgaan die overtuigingen met iemand anders te delen, dan moet dat op Christus gerichte begrijpen de kern vormen van wat we tegen die persoon zeggen. Als de sabbat niets meer is dan een willekeurige regel, dan maak je er een lege huls van. Als de sabbat echter een teken is van een verbond met de Schepper, een manier om dichter bij Hem te komen die ons heeft gemaakt en om naar zijn beeld te worden hervormd en als het gaat om de Heer van de sabbat en zijn liefde voor ons, dan wordt die dag tot iets dat is vervuld met de kracht van de Geest.

De sabbat gaat niet zozeer over een periode van vierentwintig uur, maar over een persoon. Als de manier waarop we het met anderen delen dat niet weerspiegelt, dan zitten we er toch weer naast. Het is heel goed mogelijk de sabbat op een mechanische en rituele wijze elke week je leven lang te vieren zonder ooit de God erachter echt te leren kennen. Zonder Christus is het niet meer dan een vrije dag. Terwijl het *met* Christus een dag is die ons innerlijk vult, die ons eraan herinnert waar we vandaan komen, wie we zijn en waar we naartoe gaan. Het is een krachtige herinnering dat Jezus de reden is waarom we er zijn.

Vluchtte Johannes werkelijk uit het badhuis omdat die ketter Cerinthus daar was? Misschien. Het zou ook zomaar niet meer dan een verhaaltje kunnen zijn. Dit weten we echter *wel*: de heilige Geest heeft ervoor gezorgd dat het Evangelie van Johannes Christus op een onmiskenbare wijze in het centrum van *alles heeft geplaatst*. Juist dat evangelie slaat hen de argumenten uit handen die in de verleiding zouden kunnen komen daar anders over te denken.

[1] Johannes 5:39
[2] Irenaeus van Lyon, *Against Heresies*, (Rome: Aeterna Press, 2016), boek 3, hoofdstuk 3, blz. 182.
[3] Johannes 1:3
[4] Kolossenzen 1:27-28
[5] Openbaring 14:1

Photo by Madeline Pere / Unsplash

Het echte werk van de Geest

Waar het met de Geest níét over gaat

'De Geest van de waarheid zal jullie, wanneer Hij komt, de weg wijzen naar de volle waarheid. Hij zal niet namens zichzelf spreken, maar Hij zal zeggen wat Hij hoort en jullie bekendmaken wat komen gaat. Door jullie bekend te maken wat Hij van Mij heeft, zal Hij Mij eren.'[1]

Toen ik nog maar net lid was van de Adventkerk, moedigde een vriendin me aan een paar charismatische opwekkingsbijeenkomsten bij te wonen. Die vonden plaats in een gehuurde zaal aan de andere kant van de stad. Ik bedacht dat als ik mijn geloof met *haar* wilde delen, ik dan misschien ook wel bereid moest zijn haar zienswijze te overwegen.

Achteraf besefte ik dat het helemaal geen goed idee was geweest om naar die bijeenkomst te gaan. De predikant hield een preek die me nogal verraste. Hij zei: 'Dit is de plaats waar je de heilige Geest zult vinden' en hij verwees daarbij naar de gehuurde zaal waarin we bijeen waren gekomen. Dat was het eerste teken dat er iets helemaal mis was: de Schrift stelt niet de eis dat je de bijeenkomsten van een specifieke prediker moet bijwonen om de Geest van God te vinden. Hij is daar waar je ook maar bent. De spreker ging verder: 'Na ongeveer twee of drie dagen zal de zegen van de Geest zijn uitgewerkt, en dan moet je terugkomen om meer te ontvangen.'

Dat was vanuit een Bijbels perspectief, *opnieuw* een groot probleem. God heeft geen enkel individu aangesteld als de enige uitdeler van zijn zegeningen. De Geest van God is zeer zeker aanwezig in bijeenkomsten van gelovigen. De geweldige uitstorting van de Geest over de groep gelovigen in Handelingen 2 is daar het bewijs van. God *zegent* weliswaar de prediking van individuen met de aanwezigheid van zijn Geest, maar *deze* prediker was niet Petrus, en *deze* bijeenkomst vond zeker niet plaats op Pinksteren.

Toen kwam de genadeslag en dat waren de woorden die me deden opstaan en snel de zaal deden verlaten. 'Om de Geest te ontvangen,' ging de spreker verder, 'moet je je geest leegmaken en het laten gebeuren.' Toen begonnen mensen om me heen op de grond te vallen en onbedaarlijk te lachen. Ik was terechtgekomen in wat sommigen de 'Toronto Blessing' noemden! Dat is een wereldwijde beweging die het fenomeen van *heilig lachen* had toegevoegd aan het meer traditionele charismatische geloof in het spreken in tongen. Na verloop van tijd zou deze beweging een nog dramatischere wending nemen. Daar hoorde onder andere het 'blaffen in de Geest' bij terwijl ze op handen en voeten rondkropen als een dier. Er gingen zelfs geruchten rond dat mensen de bijeenkomsten bijwoonden in incontinentieluiers, zodat ze zich als baby's konden gedragen om hun toewijding aan 'de wedergeboorte' te tonen. Van dit alles is natuurlijk niets terug te vinden in de Bijbel.

Wat de Geest echt doet

Sommige mensen zijn wanhopig op zoek naar bewijs dat God hen kent en wil aannemen. Zij trappen in de valkuil dat zogenaamde wonderen tijdens die bijeenkomsten, bewijs zijn van hun redding. Aan sommigen wordt verteld dat je geen volwaardige christen bent, tenzij je een mysterieuze hemelse taal begint te spreken.

Daar is geen Bijbels bewijs voor. Alle gevallen van het spreken in tongen in het Nieuwe Testament, betroffen echte menselijke talen. Het is ook een grove misvatting van de rol van de Geest. Hij kondigt zijn aanwezigheid niet aan met betekenisloze tekenen. Zijn werk is erop gericht mensen naar de voet van het kruis te brengen.

Dit is wat Jezus tegen zijn leerlingen zei: 'Wanneer Hij komt zal Hij de wereld in het ongelijk stellen door duidelijk te maken wat zonde, gerechtigheid en oordeel is: zonde – dat ze niet in Mij geloven, gerechtigheid – dat Ik naar de Vader ga en jullie Me niet meer zien, oordeel – dat de heerser van deze wereld is veroordeeld. ... Hij zal niet namens zichzelf spreken, maar Hij zal zeggen wat Hij hoort en jullie bekendmaken wat komen gaat. Door jullie bekend te maken wat Hij van Mij heeft, zal Hij Mij eren.'[2]

De heilige Geest is de aanwezigheid van Christus in deze wereld na zijn lichamelijke terugkeer naar het hemelse heiligdom. Zijn opdracht is dezelfde opdracht als die van Christus: 'zoeken en redden wat verloren was.'[3]

Bij zijn hemelvaart zei Jezus tegen zijn leerlingen dat ze de wereld zouden veroveren met het evangelie. Hij legde dat zo uit: 'Jullie zullen kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, en in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'[4] Jezus zei dat dit zou beginnen wanneer de heilige Geest hun daartoe de kracht zou geven. De Geest werd met andere woorden aan de gemeente gegeven als krachtbron voor de uitvoering van de *zendingsopdracht*.

Op de dag van Pinksteren verwonderde de menigte zich over het wonder dat zij Petrus in meerdere talen konden horen spreken. Hij legde uit waarvan ze getuige waren met deze prachtige woorden: 'Hij is door God verheven, zit aan zijn rechterhand, en heeft van de Vader de heilige Geest ontvangen, zoals beloofd was. Die Geest heeft Hij over ons uitgegoten, en dat is wat u ziet en hoort.'[5]

> Jezus is het hart van alle zending, en de Geest dient *zijn* doelen in deze wereld en niet die van ons

We maken soms een fout door te zeggen dat met Pinksteren de heilige Geest aan de leerlingen werd gegeven. Dat is niet wat er *echt* gebeurde. Volgens Petrus ontving Jezus de Geest en deze stroomde door Hem heen naar de gemeente. Jezus is het hart van alle zending, en de Geest dient *zijn* doelen in deze wereld en niet die van ons.

Kracht voor de opdracht

Eeuwen vóór Pinksteren voorspelde de psalmist al wat er zou gebeuren op de dag dat Petrus duizenden tot Christus leidde. Kijk of een deel van deze passage je bekend in de oren klinkt:

'Hoe goed is het, hoe heerlijk als broeders bijeen te wonen! Goed als olie op het hoofd die neervalt op de baard, de baard van Aäron, en neervalt op de hals van zijn gewaad, als de dauw van de Hermon die neervalt op de bergen van Sion. Daar geeft de HEER zijn zegen: leven voor altijd.'[6]

Wanneer waren de broeders en zusters nog meer samen als een eenheid? Op de dag van Pinksteren, toen ze allen eensgezind waren.[7] Wie was Aäron? Dat was de hogepriester. Wat symboliseert olie? De heilige Geest. Het is niet onbelangrijk dat Petrus de menigte vertelde dat Jezus zojuist was verhoogd tot de rechterhand van God. Veel Bijbelgeleerden vermoeden dat de aardse dag

Photo by deberarr / iStock / Getty Images Plus / Getty Images

Het bewijs dat de Geest werkzaam is? Zending. Mensen. Veranderde levens.

van Pinksteren dezelfde dag was waarop Jezus werd geïnstalleerd als onze hogepriester in de hemel. Toen ontving Hij de Geest en deelde deze met zijn gemeente om zo te kunnen beginnen aan haar door de Geest geleide opdracht.

Dit betekent dat *alles* van wat wij doen, moet worden geleid door Jezus vanuit het heiligdom in de hemel. Wij hebben over vrijwel niks de leiding. De Geest spoort ons aan de leiding van Christus te volgen om de verlorenen te bereiken. Hij schenkt ons ook gaven om die opdracht uit te voeren. Niets, maar dan ook absoluut niets, is zo belangrijk voor Christus als het redden van de verlorenen. Je herinnert je vast nog wel de gelijkenis waarin Jezus vertelde over een herder die negenennegentig schapen achterliet om er maar één te vinden dat verdwaald was. Toen dat verloren schaap was gevonden, liet de hemel alles vallen om feest te vieren.

Alle hemelse hulpmiddelen zijn bestemd voor het terugwinnen van verloren zondaars, en niet om *ons* te vermaken. De Geest van God is niet gegeven zodat gelovigen elkaar kunnen proberen te imponeren tijdens een kerkdienst met schijnbaar wonderbaarlijke krachten. De Geest is niet gezonden om tv-predikers in staat te stellen genezing te beloven in ruil voor een financiële bijdrage. Hij is niet gezonden om mensen onbedaarlijk te laten giechelen of onzinnige geluiden te laten maken. Hij is gezonden om ons te helpen het enige te volbrengen wat God ons heeft opgedragen.

Ellen White herinnert ons hieraan: ‘Zevendags-adventisten zijn in een bijzondere zin in de wereld geplaatst als wachters en lichtdragers. De laatste waarschuwing voor een stervende wereld is aan hen toevertrouwd. Er schijnt een wonderbaarlijk licht op hen vanuit het Woord van God. Aan hen is een werk van het grootste belang gegeven: de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Er is geen ander werk dat zo belangrijk is. Ze mogen niet toelaten dat ze door wat dan ook worden afgeleid.’[8] Door niets anders.

Als we onze aandacht op iets anders richten, dan leidt dat ons af. Als we de Geest wel proberen aan te roepen voor iets anders, dan stellen we de verkeerde vraag. Er is een monumentale taak aan ons toevertrouwd. Wat nog meer is, het is menselijkerwijs een onmogelijke taak. We vinden het vaak overweldigend wanneer God ons zijn laatste boodschap voor de wereld laat zien: de boodschappen van de drie engelen. Vervolgens vraagt Hij ons dan ook nog naar de volken te gaan en die boodschappen te verkondigen. Dat lijkt een volstrekt onmogelijke opdracht, totdat we ons herinneren dat die gepaard gaat met de zekere belofte van kracht. ‘Jullie zullen kracht ontvangen wanneer de heilige Geest over jullie komt, om mijn getuigen te zijn.’

Elke stap voorwaarts in de zaak van Christus is van oudsher gebaseerd op de kracht van de heilige Geest. Hij gebruikt zijn gemeente en Hij stelt ons daartoe in staat en geeft ons daarvoor de kracht. Dan kunnen we op een betekenisvolle manier op één lijn komen met de grootste prioriteiten van Christus.

Wat is het ware bewijs dat de Geest naar een gemeente komt? Zending. Mensen. Veranderde levens. Gemeenteleden die groeien in geloof omdat ze zien hoe God hun nederige inspanningen oppakt en die vermenigvuldigt. Het geïnspireerd advies zegt dit: ‘De enige manier om in genade te groeien, is het werk te doen dat Christus van ons heeft gevraagd. Laten we zoveel als mogelijk anderen bijstaan, want het werk voor anderen is een geestelijke exercitie.’[9]

Dat is niet één van de manieren om te groeien, maar het is de *enige* manier. Bid vooral om de uiteindelijke en glorieuze uitstorting van de heilige Geest. Vraag God dat Hij de late regen laat komen. Dat is immers de belofte van God en Hij nodigt ons uit die te aanvaarden. Wees vervolgens ook bereid Jezus met anderen te delen, want dat is waartoe Hij je zal aansporen. Dat doet Hij op dezelfde manier als waarop Hij kracht verleende door de vroege regen in de tijd van Petrus.

1 Johannes 16:13-14
2 Johannes 16:8-14
3 Lucas 19:10
4 Handelingen 1:8
5 Handelingen 2:33
6 Psalm 133
7 Handelingen 2:1
8 Ellen White, *Testimonies the de Church* (Mountain View, Californië: Pacific Press Pub. Assn., 1948), vol 9, blz. 19.
9 Ellen White, *Op weg naar Christus*, p. 122.

Photo by Jacob Wackerhausen / iStock / Getty Images Plus / Getty Images

WAT LEERT DE BIJBEL OVER:

LEVENSZIN?

RELATIES?

DE TOEKOMST

GEZONDHEID?

LEVEN ... EN OVER DOOD?

Verbreed je horizon

met het cursusaanbod van het ESDA-Instituut

OVERZICHT VAN GRATIS CURSUSSEN

Het ESDA-Instituut biedt gratis en vrijblijvend cursussen aan. Deze cursussen geven al meer dan 80 jaar verdieping aan het leven.

Kom tot leven *(28 lessen)*
Een eigentijdse Bijbelcursus voor beginners of voor hen die het weer eens fris willen horen.

In en om de Bijbel *(9 lessen)*
Achtergrondinformatie over de cultuur, het klimaat, de feesten, het land en het ontstaan van de Bijbel.

Archeologie in bijbelse landen *(10 lessen)*
Een cursus die door middel van opgravingen laat zien hoe de bijbelse feiten bevestigd worden.

God, wie was dat ook alweer? *(6 lessen)*
Een cursus voor diegenen die wel met geloof zijn opgegroeid, maar er verder niet veel mee doen. De hoofdlijnen van Gods boodschap aan de mens in zes korte, pakkende lessen.

Daniël, het verzegelde boek geopend *(7 lessen)*
Een diepgaande cursus over het Bijbelboek Daniël.

Openbaring *(16 lessen)*
Onze cursus over het laatste Bijbelboek gaat over hoop voor nu en de toekomst.

Gezondheid *(10 lessen)*
Een uitgebreide en praktische cursus voor lichamelijke en geestelijke gezondheid.

Het Koningschap van God *(16 lessen)*
Deze cursus geeft een breed inzicht in het gedachtegoed van onze kerk en biedt een ingang tot verdieping.

Engelen (8 lessen)
Wie zijn engelen en wat doen ze? Deze cursus legt het uit.

Contact
is het gratis kwartaalmagazine van het ESDA-Instituut.
Ook ontvangen? Stuur uw adresgegevens dan naar:
esda@adventist.nl

ESDA-Instituut
Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
030-6931509 esda@adventist.nl
Kijk ook op: **www.esda-online.nl**

Niet de taak van de predikant

God wil *jou* gebruiken

'Jullie zijn het licht voor de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Je steekt ook geen lamp aan om hem vervolgens onder een korenmaat weg te zetten, nee, je zet hem op een standaard, zodat hij licht geeft voor ieder die in huis is. Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, zodat zij jullie goede daden kunnen zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel.'[1]

'Dominee, ik denk dat mijn vriendin misschien wel geïnteresseerd is in het evangelie, maar ik ben er vrij zeker van dat ze vandaag in de kroeg zit in plaats van hier in de kerk.'

We liepen vanuit de kelder van de kerk naar boven, waar de gezamenlijke maaltijd net was afgelopen. Ik bleef halverwege de trap even staan zodat ze verder kon lopen.

'Je moet er meteen heen gaan en haar daar weghalen!' eiste ze.

'Ik waardeer je bezorgdheid voor je vriendin enorm,' antwoordde ik, 'en het is fijn om iemand in de gemeente te hebben die zo begaan is met anderen. Ik wil je een vraag stellen: wat denk je dat er gebeurt als ik die bar binnenliep om haar te confronteren?'

'Ik denk dat als een predikant met haar zou praten, ze van gedachten zou veranderen wat betreft haar drankgebruik en weggaan!' Het gezicht van Tammy klaarde even op, vol vertrouwen in haar antwoord en hoopvol dat het me zou aansporen om te gaan.

Haar gevoel was begrijpelijk. Er zijn veel mensen die ervan overtuigd lijken te zijn dat mensen met een geestelijk beroep speciale argumenten en formuleringen hebben geleerd tijdens hun opleiding en dat ze die kunnen gebruiken om een discussie direct te winnen of waarmee ze iemand kunnen overtuigen. Het is inderdaad waar dat predikanten die mensen voor Christus winnen vaak meer ervaring hebben dan anderen als het gaat om het voeren van gesprekken met mensen die worstelen met hun overtuiging. Ze zijn echter volstrekt machteloos om echte argumenten te *fabriceren*. Het blijkt dat alleen de heilige Geest in staat is om mensen te overtuigen. Als iemand de ingevingen van de Geest negeert of afwijst, dan is het onmogelijk een verstandelijk argument te ontwikkelen dat daarin verandering zal brengen.

Paulus herinnert ons aan het volgende: 'Een mens die de Geest niet bezit, aanvaardt niet wat van de Geest van God komt, want voor hem is het dwaasheid. Hij kan het ook niet begrijpen, omdat het geestelijk moet worden beoordeeld.'[2]

'Tammy,' antwoordde ik, 'ik denk niet dat het zo zal werken zoals jij hoopt. Als iemand in de gaten heeft dat een vriend of familielid de dominee op hem of haar heeft afgestuurd en als dat bezoek niet echt welkom is dan maakt dat de situatie alleen maar erger. Ik *zou* nu meteen naar die bar kunnen gaan, maar ze komt er ongetwijfeld achter dat jij dat zo hebt geregeld. De kans is groot dat het jullie vriendschap zal schaden.'

'Maar ze verkeert in geestelijk gevaar!' antwoordde Tammy en ze was enigszins verbaasd dat ik haar idee onhaalbaar vond.

Waarom heb ik zo geaarzeld? Ik had het als jonge predikant al te vaak geprobeerd. Ik had al te vaak gezien dat het mislukte om te denken dat het nu wel zou werken. Hoopvolle echtgenotes hebben al te vaak gedacht dat ik de juiste woorden zou kunnen vinden om hun man te overtuigen zich voor God te gaan interesseren. Het is vaak waar dat wanneer ik een vriendschappelijke band met iemand kan opbouwen, ik genoeg vertrouwen kan winnen om oprechte vragen te stimuleren. Dan heb je voor een open omgeving kunnen zorgen waarin iemand zich op zijn gemak voelt om over Jezus te praten. Mensen

worden over het algemeen niet het koninkrijk van God *ingedebatteerd*.

Denk eens aan al die verhitte discussies die je op sociale media hebt gezien. Hoe vaak heb je dat zien eindigen met de woorden: 'Weet je wat? Ik denk dat je gelijk hebt!' Trots is meestal een sta in de weg.

Een ander beeld

Los van het risico haar vriendin boos te maken, koesterde Tammy nog een andere wijdverbreide misvatting. Dat was het middeleeuwse idee dat het de taak van de predikant als opgeleide professional is om mensen te winnen. Dat is een on-Bijbels idee dat heeft bijgedragen aan de trage groei van veel kerken. Soms leidt dat zelfs tot negatieve groei. In het nieuwtestamentische model zie je dat het gemeentelid de prediker is, en de predikant de rol van coach vervult. Hij traint de gemeente, rust haar toe en moedigt haar aan mensen te winnen.

In zijn brief aan de gemeente in Efeze legt Paulus uit wat de gaven zijn die God aan eenieder van ons heeft gegeven: 'Hij is het die zowel apostelen heeft aangesteld als profeten, zowel verkondigers van het evangelie als herders en leraren, om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. Zo wordt het lichaam van Christus opgebouwd.'[3]

Merk op dat predikanten geen gave hebben gekregen om zelf het dienstwerk te *doen*. Zij hebben van de heilige Geest de kracht ontvangen om *de heiligen toe te rusten* voor dienstwerk. In sommige Bijbelvertalingen wordt die gedachte door het plaatsen van leestekens in tweeën gedeeld. Dan lijkt het alsof de rol van de predikant zowel die van het toerusten van de heiligen is als dat hij het dienstwerk ook zelf moet doen. Die leestekens waren echter niet aanwezig in de oorspronkelijke manuscripten. Die zijn toegevoegd in een tijd waarin de rol van de geestelijkheid nog sterk werd ingevuld door de manier waarop men dacht over het rooms-katholieke priesterschap.

De eigenlijke rol van de predikant is om *jou* aan het werk te zetten met de taak die Christus ons allemaal heeft gegeven.

Ellen White herinnert ons daar ook aan: 'Aan allen die de hemelse inspiratie hebben ontvangen, is het evangelie toevertrouwd. Wij zijn "medewerkers van God", en wij zijn geroepen om Hem te vertegenwoordigen als zijn ambassadeurs van de liefde.'[4]

Je zult merken dat Jezus dat ook niet deed. Hij leerde zijn toehoorders niet dat *sommigen van hen* het licht van de wereld zijn. Hij sprak een grote menigte toe, en richtte zich met zijn woorden tot alle aanwezigen. Velen van ons zijn echter bang voor die roeping en vragen zich af of ze wel echt de capaciteiten hebben om iemand tot Christus te leiden. De waarheid is dat we die kracht inderdaad *niet hebben*. De predikant heeft die kracht ook niet. We zijn niet geroepen om het werk van de heilige Geest te doen, maar we zijn *wel* geroepen om er te zijn voor degenen aan wie de Geest werkt.

De eigenlijke rol van de predikant is om *jou* aan het werk te zetten met de taak die Christus ons allemaal heeft gegeven

Een rol voor ons allemaal

Wanneer je iemand ontmoet die mogelijk is geïnteresseerd in het geloof, is het natuurlijk om meteen aan de predikant te denken. Het is ook waar dat een goede predikant een waardevolle hulpbron kan zijn. Het is belangrijk ervoor te kiezen om te denken dat God *deze* persoon met een reden op *jouw* pad heeft gebracht. Het is heel goed mogelijk dat *jij* de meest geschikte persoon bent om die persoon te helpen een band met Gods gemeente te ontwikkelen.

Wanneer we begrijpen dat God *ons* roept zoals we zijn, met de gaven die we wel hebben (en ook niet hebben), dan kan dat ons bevrijden van angst. We hoeven niet de manier van doen, de woorden of de maniertjes over te nemen van predikanten naar wie we opkijken. We moeten dat niet doen in de veronderstelling dat we, om mensen te winnen, degenen die dat al doen moeten nadoen. Het is zeker verstandig naar succesvolle mensen te luisteren om de principes te leren die van toepassing zijn. Tegelijkertijd is het van doorslaggevend belang ervan overtuigd te zijn dat God *jou* heeft geroepen voor dit moment vanwege wie *jij* bent. Toen Hij een Paulus nodig had, riep Hij er een. Toen Hij een Luther of een Wesley nodig had, vond Hij ze. Op dit moment heeft God *jou* nodig om een licht in deze wereld te zijn.

Ja, *jij*, met al je fouten en eigenaardigheden. Hij heeft die persoon met interesse in geestelijke zaken niet naar iemand anders geleid. God heeft ze naar *jou* gestuurd ... Want God lijkt te denken dat jij perfect bent voor de taak die samenhangt met het verhaal dat zich met deze nieuwe gelovige gaat ontvouwen.

[1] Matteüs 5:14-16
[2] 1 Korintiërs 2:14
[3] Efeziërs 4:11-12
[4] 1 Korintiërs 3:9; Ellen White manuscript 21, 1900, par. 30.

Photo by Pearl / Lightstock

Aan de grens van Kanaän

Met een wereldwijde opdracht

'Hierna zag ik dit: een onafzienbare menigte, die niemand tellen kon, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. In het wit gekleed en met palmtakken in hun hand stonden ze voor de troon en voor het lam. Luid riepen ze: "De redding komt van onze God, die op de troon zit, en van het lam!"'[1]

De gegevens waren binnen en het onderzoek was afgerond. Tien van de twaalf experts waren het erover eens: het in bezitnemen van het Beloofde Land was onmogelijk. Hun argumenten waren verstandig. De inwoners van Kanaän waren sterker en beter uitgerust, en Israël maakte geen schijn van kans. Hun gegevens hadden echter wel één probleem: ze verleidden hen om te twijfelen aan Gods belofte.

God zei tegen Abraham: 'Kom, doorkruis het land over de hele lengte en breedte, want aan jou zal Ik het geven.'[2]

Is het je wel eens opgevallen dat God zijn volk zelden vraagt iets te doen wat mogelijk is? Egypte verlaten? De farao zou dat nooit toestaan. Vertrekken via de route die eindigt bij de Rode Zee? Hoe moesten ze die oversteken? Kanaän in bezit nemen? Hoe?

Let op: toen ze veertig jaar later het Beloofde Land wel *binnengingen*, deden ze dat door de ark van het verbond te volgen. Het water van de Jordaan week uiteen toen de priesters de ark het water in droegen. Toen de muren van Jericho instortten, volgden ze nog steeds de ark, het symbool van Gods gezag in het hemelse heiligdom.

Nu twijfelden ze echter aan Gods belofte, omdat die simpelweg niet redelijk leek. Slechts twee van de twaalf kozen ervoor te geloven dat het zeker zou gebeuren. Omdat God erom vroeg. Toen de toehoorders ervoor kozen niet op Gods plan te vertrouwen, maar in plaats daarvan op dat van de twijfelaars, leidde dat ertoe dat ze veertig jaar vast kwamen te zitten in de woestijn.

Toen ze Kanaän de rug moesten toekeren, openbaarde God wat Hem voor ogen stond. Dat was veel meer dan een simpele verkenningsmissie over de grens, of de verovering van slechts een paar dorpen. God zei tegen Mozes: 'Zo waar Ik leef ... is de hele aarde vervuld van de majesteit van de HEER.'[3]

Dat einddoel is hetzelfde als wat we vinden in het boek Openbaring. Daar belooft God de wereld te verlichten met de heerlijkheid van Christus.[4] Een gebrek aan geloof van onze kant zal zijn plannen niet kunnen dwarsbomen om deze planeet terug te veroveren en uiteindelijk het koninkrijk van Christus te vestigen. We kunnen het

misschien vertragen door een gebrek aan geloof, maar we zullen het niet kunnen tegenhouden. De wereld, en wel de *hele* wereld, zal worden verlicht. Merk op dat God niet zei: 'Dit land zal vervuld worden met de heerlijkheid van de Heer.' In plaats daarvan legt Hij beslag op de hele aarde.

Het ging altijd al om de hele wereld

Gods doel is altijd hetzelfde geweest. Of we het nu hebben over de gemeente van het Oude of het Nieuwe Testament. Het ging bij God altijd om de hele planeet. Luister aandachtig naar zijn woorden via de profeet Jesaja:

'Ik zal je maken tot een licht voor alle volken, opdat de redding die Ik brengen zal tot aan de einden der aarde reikt.'[5]

'Duisternis bedekt de aarde en donkerte de naties, maar over jou schijnt de HEER, zijn luister is boven jou zichtbaar. Volken laten zich leiden door jouw licht, koningen door de glans van je schijnsel.'[6]

De regels van de grote strijd zijn gebaseerd op Gods karakter. In overeenstemming daarmee heeft Hij de mensheid een opmerkelijke mate van vrijheid gegeven. We zijn vrij om Hem de rug toe te keren en te leven zoals wij willen.[7] Het bestaan van de naties op deze wereld bewijst dat deze vrijheid er ook echt is. De beesten die uit de zee oprijzen in het visioen van Daniël zijn een illustratie van hoe deze vrijheid tot zoveel ellende voor onze planeet heeft geleid. De winden brengen generatie na generatie de grote zee in beroering en zorgen voor onnoemelijk veel pijn en verdriet. Want de macht verschuift voortdurend van de ene leidende mogendheid in de wereld naar de andere. Die ellende zal niet ophouden totdat het oordeel is geveld en de Mensenzoon zijn koninkrijk heeft ontvangen.

'Hem werden macht, eer en het koningschap verleend, en alle volken en naties, welke taal zij ook spraken, dienden Hem. Zijn heerschappij was een eeuwige heerschappij, die nooit ten einde zou komen, zijn koningschap zou nooit te gronde gaan.'[8]

Het overblijfsel, de gemeente in de laatste dagen, ontvangt van God dezelfde taak als die Israël heeft gekregen. Gods liefde voor zondaren is namelijk niet veranderd. Het is onze opdracht het licht van Christus naar *alle* volken te brengen. Johannes zei: 'Toen zag ik opnieuw een engel, die hoog in de lucht vloog. Hij had een eeuwig evangelie, dat hij bekend moest maken aan de mensen op aarde, uit alle landen en volken, van elke stam en taal. Luid riep hij: "Heb ontzag voor God en geef Hem eer, want nu is de tijd gekomen dat Hij zijn oordeel zal vellen. Aanbid Hem die hemel en aarde, zee en waterbronnen geschapen heeft."'[9]

Aan de grens staan

Net als Israël staan wij nu aan de grens van het Beloofde Land. Zal alles gebeuren wat God ons heeft beloofd? Vaak is het al gebeurd, zoals dat bijvoorbeeld geldt voor de meeste profetieën van Daniël, óf het lijkt *nu* te gebeuren. Net als Israël hebben wij een bemoedigend bericht van iemand die in een visioen het Beloofde Land al is binnengegaan en ons heeft opgeroepen trouw te blijven:

'Er liggen nog grote moeilijkheden en beproevingen voor ons. Het zal veel moed en doorzettingsvermogen vergen om verder te gaan. Alles hangt nu af van ons geloof in de kapitein die ons tot nu toe overal veilig doorheen heeft geleid. Zullen we ongeloof nu toelaten? Zullen we in onze zwakte zwichten voor wantrouwen en angst? Zullen we compromissen sluiten met de wereld en het hemelse Kanaän de rug toekeren?'[10]

Het overblijfsel, de gemeente in de laatste dagen, ontvangt van God dezelfde taak als die Israël heeft gekregen. Gods liefde voor zondaren is namelijk niet veranderd. Het is onze opdracht het licht van Christus naar *alle* volken brengen

Op dit moment is de echte vraag of we dezelfde fout gaan maken als Israël en ook voor nog een generatie hier op aarde moeten blijven.

Het lijdt geen twijfel dat de wereld vol is met intimiderende reuzen. In onze ogen lijken de machten van de duisternis meer kracht, meer invloed en meer middelen te hebben. We zien de taak die ons is opgedragen, dat is de boodschap die we moeten delen met anderen. Hoewel we persoonlijk enthousiast zijn wat betreft die boodschap, krijgen we ook een gevoel van paniek als we denken aan de wereld met wie we die boodschap moeten delen: '*Deze* boodschap? Aan *die* mensen? Hoe dan?'

Dan zijn we misschien wel geneigd terug te vallen op studies, op ervaringsgegevens die lijken aan te tonen dat het christelijk geloof terrein verliest. Kerken krimpen. Jongeren keren zich af van religie. Mensen hebben zelfs het idee opgegeven van objectieve waarheid. Hoe moeten we *die* wereld dan nog verlichten met de heerlijkheid van Christus? Het lijkt een opdracht te zijn die gedoemd is te mislukken.

God herinnert ons echter vervolgens aan wat Hij ook deed op de dag dat Israël ervoor koos de uitdaging af te wijzen: 'Hierna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen. Hij had groot gezag en zijn luister verlichtte de aarde.'[11]

God daagt ons uit beslag te leggen op een wereld die Hem *zal* toebehoren. Til je voeten op. Ga je angst voorbij en ga de grens over en betreed Kanaän. Besef dat het moed vergt om in God te geloven. Doe dat ondanks wat critici zeggen. Wees trouw. Vertel iemand wat je over Jezus weet. Wees deel van het licht dat op het punt staat de wereld te verlichten.

[1] Openbaring 7:9-10
[2] Genesis 13:17
[3] Numeri 14:21
[4] Openbaring 18:1
[5] Jesaja 49:6
[6] Jesaja 60:2-3
[7] Zie Handelingen 14:16
[8] Daniël 7:14
[9] Openbaring 14:6-7
[10] Ellen White, in *Review and Herald* , 29 november 1881.
[11] Openbaring 18:1

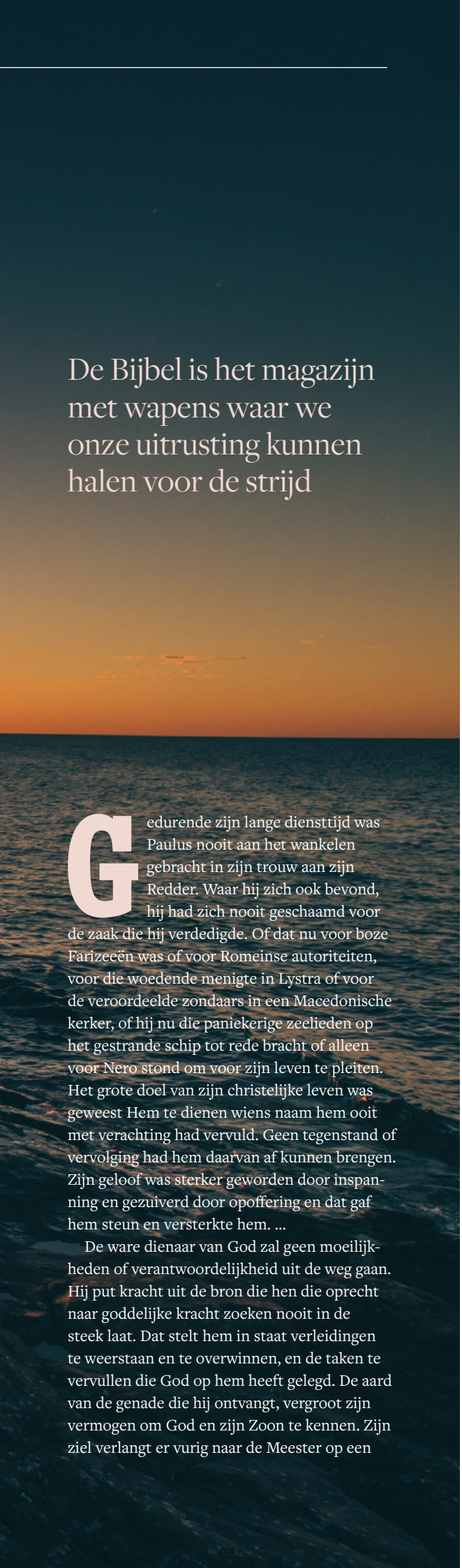
Photo by Brown Bag Photography / Lightstock

Totdat Hij komt

Trouw tot het einde

Ellen G. White

De Bijbel is het magazijn met wapens waar we onze uitrusting kunnen halen voor de strijd

Gedurende zijn lange diensttijd was Paulus nooit aan het wankelen gebracht in zijn trouw aan zijn Redder. Waar hij zich ook bevond, hij had zich nooit geschaamd voor de zaak die hij verdedigde. Of dat nu voor boze Farizeeën was of voor Romeinse autoriteiten, voor die woedende menigte in Lystra of voor de veroordeelde zondaars in een Macedonische kerker, of hij nu die paniekerige zeelieden op het gestrande schip tot rede bracht of alleen voor Nero stond om voor zijn leven te pleiten. Het grote doel van zijn christelijke leven was geweest Hem te dienen wiens naam hem ooit met verachting had vervuld. Geen tegenstand of vervolging had hem daarvan af kunnen brengen. Zijn geloof was sterker geworden door inspanning en gezuiverd door opoffering en dat gaf hem steun en versterkte hem. ...

De ware dienaar van God zal geen moeilijkheden of verantwoordelijkheid uit de weg gaan. Hij put kracht uit de bron die hen die oprecht naar goddelijke kracht zoeken nooit in de steek laat. Dat stelt hem in staat verleidingen te weerstaan en te overwinnen, en de taken te vervullen die God op hem heeft gelegd. De aard van de genade die hij ontvangt, vergroot zijn vermogen om God en zijn Zoon te kennen. Zijn ziel verlangt er vurig naar de Meester op een aanvaardbare wijze te dienen. Naarmate hij vordert op het christelijke pad, wordt hij 'sterk door de genade in Christus Jezus.'[1] Deze genade stelt hem in staat een trouwe getuige te zijn van wat hij heeft gehoord. Hij veracht of verwaarloost de kennis die hij van God heeft ontvangen niet, maar vertrouwt deze kennis toe aan trouwe mannen, die op hun beurt anderen onderwijzen.

In deze laatste brief aan Timoteüs hield Paulus de jonge arbeider een hoog ideaal voor en wees hij op de plichten die op hem rustten als dienaar van Christus. De apostel schreef: 'Span je in om voor God te staan als iemand die betrouwbaar is. Zorg dat je je niet voor je werk hoeft te schamen en verkondig regelrecht de waarheid.' Hij voegt daaraan dit nog toe: 'Mijd de begeerten van de jeugd, streef naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met hen die de Heer met een zuiver hart aanroepen. Verwerp dwaze en onzinnige speculaties; je weet dat ze tot ruzie leiden. Een dienaar van de Heer moet geen ruzie maken, maar voor iedereen vriendelijk zijn; hij moet een goede leraar zijn en een verdraagzaam mens, en zijn tegenstanders zachtmoedig terechtwijzen. Dan brengt de Heer hen misschien tot inkeer, zodat zij de waarheid leren kennen.'[2]

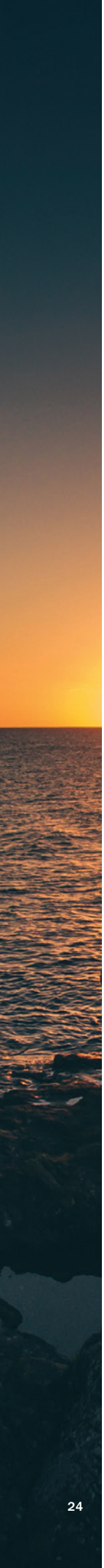
De apostel waarschuwde Timoteüs voor de valse leraars die zouden proberen de gemeente binnen te dringen. Hij zegt: 'Weet dat de laatste dagen zwaar zullen zijn. De mensen zullen egoïstisch zijn, geldzuchtig, zelfingenomen en arrogant. Ze zullen God lasteren, geen ontzag tonen voor hun ouders, ondankbaar zijn en niets heilig achten. ... ze zullen de schijn van vroomheid ophouden, maar de kracht ervan miskennen. Keer je af van zulke lieden.'[3]

Hij voegt daar dit aan toe: 'Slechte mensen en oplichters zullen van kwaad tot erger vervallen; het zijn bedriegers die zelf bedrogen worden. Maar jij, blijf bij alles wat je geleerd hebt en met overtuiging hebt aangenomen. Je weet wie je leraren waren en bent van kindsbeen af vertrouwd met de heilige geschriften, die je wijsheid kunnen geven, zodat je wordt gered door geloof in Christus Jezus. Alles wat de Schrift zegt is door God geïnspireerd en kan gebruikt worden om onderricht te geven, om dwalingen en fouten te weerleggen, en om op te voeden tot een rechtschapen leven, zodat een dienaar van God voor zijn taak berekend is en voor elk goed doel volledig is toegerust.'[4] God heeft ons middelen in overvloed gegeven voor een succesvolle strijd tegen het kwaad dat in de wereld is. De Bijbel is het magazijn met wapens waar we onze uitrusting kunnen halen voor de strijd. De waarheid moet als gordel om onze heupen zijn. Ons harnas moet gerechtigheid zijn. Het schild van het geloof dragen we in onze hand en de helm van verlossing op ons hoofd. Met het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God, moeten we ons een weg banen door de obstakels en intriges van de zonde.

Paulus wist dat er een tijd van groot gevaar voor de gemeente lag. Hij wist dat er trouw en ernstig werk verricht moest worden door degenen die de leiding over de gemeenten hadden. Hij schreef aan Timoteüs: 'Ik roep je dringend op, ten overstaan van God en van Christus Jezus, die zal oordelen over de levenden en de doden, ik bezweer je bij zijn komst en heerschappij: Verkondig de boodschap, blijf aandringen, of het nu uitkomt of niet, wijs terecht, straf en vermaan met alle geduld dat het onderricht vereist.'[5] ...

Paulus was bang dat Timoteüs' milde, toegeeflijke aard hem ertoe zou brengen een essentieel onderdeel van zijn werk te verwaarlozen. Daarom spoorde hij hem aan trouw te zijn in het berispen van de zonde en zelfs om hard op te treden tegen hen die zich schuldig maakten aan grove zonden. Hij moest dit echter doen 'met alle geduld dat het onderricht vereist'. Hij moest het geduld en de liefde van Christus laten zien en zijn vermaningen uitleggen en kracht bijzetten met de waarheden van het Woord. ...

Photo by awelgraven / Lightstock

Wat de gemeente in deze tijd van gevaar nodig heeft, is een leger van arbeiders die zich net als Paulus bekwaam hebben gemaakt om nuttig te zijn, die een diepe ervaring hebben met de dingen van God en die zijn vervuld met ernst en ijver

Door de trots van menselijke wijsheid, door minachting voor de invloed van de heilige Geest en door afkeer van de waarheden van Gods Woord, zullen velen die belijden christen te zijn en zich bekwaam achten anderen te onderwijzen, ertoe worden gebracht zich af te keren van de eisen van God. Paulus zei tegen Timoteüs: 'Want er komt een tijd dat de mensen de heilzame leer niet meer verdragen, maar leraren om zich heen verzamelen die aan hun verlangens tegemoetkomen en hun naar de mond praten. Ze zullen niet meer naar de waarheid luisteren, maar naar verzinsels.'[6]

De apostel verwijst hier niet naar hen die openlijk ongodsdienstig zijn, maar naar belijdende christenen die zich door hun neigingen laten leiden en daardoor een slaaf worden van het eigen ik. Zulke mensen zijn bereid alleen te luisteren naar leerstellingen die hun zonden niet afkeuren of hun genotzuchtige levenswandel niet veroordelen. Ze nemen aanstoot aan de duidelijke woorden van de trouwe dienaren van Christus en kiezen leraren die hen prijzen en vleien. ...

God heeft zijn wil bekendgemaakt, en het is dwaasheid voor de mens om te twijfelen aan wat over zijn lippen is gekomen. Nadat de Oneindige Wijsheid heeft gesproken, is er geen ruimte meer voor vragen die twijfel uitdrukken waarop de mens een antwoord moet geven, geen twijfelachtige mogelijkheden meer die hij moet aanpassen. Het enige dat van hem wordt gevraagd, is een eerlijke, oprechte instemming met wat God heeft gesproken. Gehoorzaamheid is het hoogste gebod voor zowel het verstand als het geweten.

Paulus vervolgde zijn opdracht: 'Jij echter moet in alles nuchter zijn, je lijden aanvaarden, je werk als verkondiger van het evangelie doen, je dienende taak vervullen.'[7] Paulus stond op het punt zijn taak te voltooien en hij wilde dat Timoteüs zijn plaats zou innemen en de gemeente beschermen tegen de fabels en ketterijen waarmee de vijand op verschillende manieren zou proberen hen af te leiden van de eenvoud van het evangelie. Hij spoorde hem aan alle wereldse bezigheden en verwikkelingen te vermijden die hem ervan zouden weerhouden zich volledig aan zijn werk voor God te wijden. Om blijmoedig de tegenstand, de verwijten en de vervolging te verdragen waaraan zijn trouw hem zou blootstellen. Om zijn dienstbaarheid volledig te bewijzen door alle middelen in te zetten die hem ter beschikking stonden om goed te doen aan hen voor wie Christus was gestorven.

Het leven van Paulus was een voorbeeld van de waarheden die hij verkondigde. Daarin lag zijn kracht. Zijn hart was vervuld van een diep en blijvend besef van verantwoordelijkheid, en hij werkte in nauwe verbondenheid met Hem die de bron is van gerechtigheid, barmhartigheid en waarheid. Hij hield vast aan het kruis van Christus als zijn enige garantie voor succes. De liefde voor de Verlosser was de onuitroeibare drijfveer die hem staande hield in zijn strijd tegen het eigen ik en het kwaad. In dienst van Christus ging hij voorwaarts tegen de onvriendelijkheid van de wereld en de tegenstand van zijn vijanden.

Wat de gemeente in deze tijd van gevaar nodig heeft, is een leger van arbeiders die zich net als Paulus bekwaam hebben gemaakt om nuttig te zijn, die een diepe ervaring hebben met de dingen van God en die zijn vervuld met ernst en ijver. Er zijn geheiligde, zelfopofferende mannen nodig, die beproevingen en verantwoordelijkheden niet schuwen, die moedig en oprecht zijn, in wier harten Christus is gevormd als de 'hoop op goddelijke luister'[8] en die 'het woord prediken' met lippen die zijn aangeraakt door heilig vuur. Door gebrek aan zulke arbeiders kwijnt de zaak van God weg, en besmetten fatale dwalingen, als een dodelijk gif, de moraal en vernietigen ze de hoop van een groot deel van de mensheid.

Wie zal de plaats innemen van de trouwe door hard werken getekende vaandeldragers die hun leven gaven voor de waarheid? Zullen onze jonge mannen de heilige plicht van hun voorgangers overnemen? Bereiden zij zich erop voor de lege plaatsen in te nemen die ontstaan door de dood van die getrouwen? Zal de opdracht van de apostel worden opgevolgd en de oproep tot de plicht worden gehoord, te midden van verleidingen tot zelfzucht en ambitie die de jeugd lokken?

Paulus sloot zijn brief af met persoonlijke boodschappen aan verschillende mensen. Hij herhaalde nogmaals het dringende verzoek aan Timoteüs om snel naar hem toe te komen, indien mogelijk nog vóór de winter. Hij had het over zijn eenzaamheid, die werd veroorzaakt door het vertrek van enkele vrienden en de noodzakelijke afwezigheid van anderen. Om te voorkomen dat Timoteüs zou aarzelen, uit angst dat de gemeente in Efeze zijn inzet nodig zou hebben, liet Paulus weten dat hij Tychicus daar al naartoe had gestuurd om de opengevallen plaats op te vullen.

Paulus sprak over de plek van zijn proces voor Nero, het verlaten worden door zijn broeders en over de ondersteunende genade van een God die zijn verbond nakomt. Daarna sloot hij zijn brief af door zijn geliefde Timoteüs aan te bevelen aan de hoede van de Opperherder, die toch voor zijn kudde zou blijven zorgen ook al zouden de onderherders misschien worden gestraft.

[1] 2 Timoteüs 2:1
[2] 2 Timoteüs 2:15,22-25
[3] 2 Timoteüs 3:1-5
[4] 2 Timoteüs 3:13-17
[5] 2 Timoteüs 4:1-2
[6] 2 Timoteüs 4:3-4
[7] 2 Timoteüs 4:5
[8] Kolossenzen 1:27

Dit artikel is een fragment uit hoofdstuk 49, 'Paulus' laatste brief', in *Van Jeruzalem tot Rome*, geschreven door **Ellen White**. Zevendedagsadventisten geloven dat Ellen White (1827-1915) de Bijbelse gave van profetie heeft uitgeoefend gedurende meer dan 70 jaar van haar openbare bediening.

ADRA

Voor welk kind maak jij dit jaar kerst speciaal?

Kerstdozenactie 2026

adra.nl/kerstdozen

CBF Erkend Goed Doel

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI

NIEUWE BOEKEN

van het ESDA-Instituut

Bidden

Bijschrijfboekje

Gebed is niet altijd gemakkelijk.

Soms weet je niet wat je moet zeggen. Soms lijkt God ver weg.

Dit boekje biedt houvast: inspirerende teksten, persoonlijke vragen en ruimte voor jouw eigen woorden. *Een eerlijke gids voor een eerlijk gesprek met God.*

Bidden – Bijschrijfboekje
€4.95 *excl. verzendkosten.*
Bestellen kan zolang de voorraad strekt via:
www.servicecentrum-adventist.nl
(scan het QR-code hiernaast)

Daniël en Openbaring

*Ont*zegeld

Daniël zag het aankomen. Johannes ook. Maar wat zagen ze eigenlijk?

***Ont*zegeld** neemt je stap voor stap mee door de profetieën, de beelden en de grote strijd – met heldere uitleg, verdiepingsvragen en verrassende illustraties die de wereld van de tekst iets tastbaarder maken. *Een studiehulp om steeds weer naar terug te grijpen.*

***Ont*zegeld** – Studiehulp Daniël en Openbaring **€17.50** *excl. verzendkosten.*
Bestellen kan zolang de voorraad strekt via:
www.servicecentrum-adventist.nl
(scan het QR-code hiernaast)

Voorleesbijbel

Bijbelverhalen voor kinderen: van de schepping tot en met de nieuwe aarde

Voorleesbijbel deel 1,2 en 3
De Voorleesbijbel neemt je in 155 verhalen mee door de Bijbel. Hij is geschreven voor kinderen in de leeftijd van 4-7 jaar.

De Voorleesbijbel bevat een bijbelgetrouwe weergave van de Bijbelverhalen, vertaald naar de beleving die voor de jonge luisteraar aantrekkelijk is. De kleurrijke illustraties houden de aandacht van de kinderen vast.

** Van deel 1 komt er een herdruk.*

De Voorleesbijbel zorgt voor een bijzondere band tussen generaties en ondersteunt de taalontwikkeling van kinderen. De verhalen zijn zo geschreven dat je in tien minuten elk verhaal beeldend, helder en duidelijk kunt voorlezen.

Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten

Delen 2 & 3 zijn verkrijgbaar bij het Servicecentrum via de QR-code.*

Jaarplanner

JANUARI 01

- **2** Samen in Missie – Gemeentegroei (GG)
- **6–16** Tien dagen van Gebed – Landelijk
- **23** Nieuwe Jaar Muziek Concert – MAZDA & Jongeren en Gezinnen (J&G)
- **29–31** Leidersweekend – AJV Scouts & Pathfinders (S&P)
- **30** Landelijke Bijbelquiz – J&G
- **30** Rentmeesterschap sabbat – Rentmeesterschap (RM)

FEBRUARI 02

- **6** Samen in Missie – GG
- **6** Muziek Workshop – MAZDA
- **13–20** Gezinspastoraat Week – J&G
- **27** ABE & PBE – S&P – Den Haag
- **27** Lancering 'Spring Baptism' – GG

MEI 05

- **1** Samen in Missie – GG
- **4–9** AJV Camporee 2027 – S&P – Koetshuis / Kampterrein/LOZ
- **15** Wereld-Adventurers/Welpendag – S&P – LOZ + Koetshuis
- **29** Kidzrally – J&G – Landgoed

JUNI 06

- **5** Samen in Missie – GG
- **5** Workshop Rentmeesterschap – RM
- **6** AJV Sportdag – J&G – Utrecht
- **12** Wereldvrouwen sabbat – VP
- **19** Open Lucht Concert – J&G
- **19–26** Oogstevangelisatie – GG
- **26** Studentendag – Public Campus Ministries
- **26** Spring Baptism–Doopviering – GG

SEPTEMBER 09

- **4** Jeugdrally – J&G
- **4** Samen in Missie – GG
- **11** Gebed en Muziek – GP/MAZDA
- **11** Lancering 'Autumn Baptism' – GG
- **12** Open monumentendag 2027 – Landgoed OZ
- **11–18** Oogstevangelisatie – GG
- **18** Pathfindersdag – S&P
- **18–25** Gebedsweek Rentmeesterschap – RM
- **25** Onevoice 2027 – NUCHC Toogdag
- **25** Eerstelingen Doop – GG

OKTOBER 10

- **1 -3** Trainingsweekend – S&P – Koetshuis /LOZ
- **2** Samen in Missie – GG
- **2** 55+ Samenkomst – VP
- **3** Muziek Netwerken – MAZDA
- **8–10** Leidersweekend – S&P – Koetshuis /LOZ
- **16** Mannenpastoraat – MP
- **18** Gebedspastoraat – GP

Nederlandse Unie van Gemeenten Conferentie

2027

MAART 03

- **6** Vrouwendag van Gebed – Vrouwenpastoraat (VP)
- **6** Tienerclub – J&G
- **6** Samen in Missie – GG
- **6–7** Vissers van Mensen – Niveau 2 – GG
- **13** Muziek Netwerk Workshop – MAZDA
- **20** Global Youth Day – J&G
- **20–27** Jeugdgebedsweek – J&G – Zoom
- **27** Workshop Rentmeesterschap – RM

APRIL 04

- **3** Samen in Missie – GG
- **3–10** Oogstevangelisatie – GG
- **10** TED Finals ABE & PBE – S&P – Verenigd Koninkrijk
- **17** Muziek en Gebed – MAZDA
- **24** Rentmeesterschap sabbat – RM

JULI 07

- **3** Rentmeesterschap sabbat – RM
- **3** Samen in Missie – GG
- **4** Summerfair 2027 – Landgoed OZ
- **10** Mental Health – J&G
- **27–3** TED Camporee – S&P – Estland

AUGUSTUS 08

- **7** Samen in Missie – GG
- **28** End It Now – Veilige Kerk (VK)
- **28–29** Vissers van Mensen – Niveau 3 – GG

NOVEMBER 11

- **6–13** Gebedsweek – Alle afdelingen
- **6** Rentmeesterschap sabbat – RM
- **6** Samen in Missie – GG
- **11–14** Unie Congres
- **19–21** ACTS 3rd Generation – Module 1 – GG

DECEMBER 12

- **4** Rentmeesterschap sabbat – RM
- **4** Samen in Missie – GG
- **4–11** Oogstevangelisatie – GG
- **18** Doopviering ‘Autumn Baptism’ – GG
- **26** Kerst Concert – MAZDA

Alle evenementen zijn onder voorbehoud. Houd www.adventist.nl in de gaten voor de meest actuele informatie.

Tieners/ Jeugd

WIE BEN IK? WAT IS MIJN DOEL IN HET LEVEN?

De tienerjaren en de overgang naar jongvolwassenheid kunnen een uitdagende periode zijn. Je staat voor belangrijke keuzes en stelt jezelf misschien vragen over wie je bent en welke richting je leven op gaat. Tegelijkertijd is dit ook een bijzondere tijd waarin je mag ontdekken welke talenten God in jou heeft gelegd en hoe Hij jou wil gebruiken. Dit is jouw moment om te groeien, te leren en je licht te laten schijnen. Tijdens de Week van Gebed van dit jaar helpt ds. Hellen ons om meer inzicht te krijgen in onze identiteit en in Gods plan voor ons leven.

Ds. Hellen werd geboren in Zuid-Amerika, waar passie een vanzelfsprekend onderdeel van het leven is. Ze werd gevormd in Italië, waar schoonheid, goed eten en lange gesprekken hoog gewaardeerd worden. Haar geloof kreeg een stevige basis in het Verenigd Koninkrijk, waar thee, theologie en een rustige overtuiging hand in hand gaan. Tegenwoordig dient zij als predikant in Nederland, waar fietsen, eerlijkheid en directe feedback haar leven boeiend en dynamisch maken.

Haar levensreis is een verzameling van verschillende culturen, talen, ervaringen en lessen. Door alles heen heeft God haar geloof, karakter en gevoel voor humor gevormd. Steeds opnieuw heeft zij ontdekt dat een roeping minder te maken heeft met een specifieke plaats en meer met het toelaten dat God je vormt in zijn handen.

De komende week is een prachtige gelegenheid om met God in gesprek te gaan over zijn wil voor jouw leven en over jouw identiteit in Hem. Het is ook een geweldige kans om anderen te dienen en te bidden voor je vrienden, familie en de mensen om je heen.

Bij iedere lezing vind je gebedspunten die je helpen om dieper na te denken en dichter bij God te komen. Daarnaast krijg je elke dag een praktische uitdaging of actie aangereikt waarmee je een positieve invloed kunt hebben op het leven van iemand anders.

Voel je vrij om foto's of video's van jullie activiteiten tijdens de Week van Gebed met ons te delen, zodat we elkaar kunnen inspireren via onze sociale media. Je kunt je foto's en video's sturen naar ajv@adventist.nl.

Wij wensen je een gezegende, inspirerende en onvergetelijke Week van Gebed toe!

Blessings,
Gabriel Asumadu Kwayie, Jeugdsecretaris

Foto Hellen: uit eigen arrchief

Wie ben ik werkelijk? Voorbij de berichten en het imago

Tijdens mijn tienerjaren gebruikte ik Facebook als een soort persoonlijk dagboek – met als nadeel dat het openbaar was. Nu, jaren later, komen die herinneringen af en toe weer naar boven, en het herlezen ervan is een merkwaardige mix van lachen en plaatsvervangende schaamte. Eerlijk gezegd doen sommige berichten mij afvragen of ik het internet niet mijn excuses verschuldigd ben... of op zijn minst een disclaimer.

Maar voorbij de ongemakkelijke gêne brachten die oude berichten mij aan het denken: wie was die persoon eigenlijk? En, nog belangrijker, wie ben ik nu? Naarmate de tijd verstrijkt, zal ik deze versie van mijzelf nog herkennen als 'ik', of zal ik er opnieuw met dezelfde schaamte op terugkijken?

Wij leven in een wereld die verzadigd is met geleende identiteiten: zorgvuldig samengestelde profielen, geërfde verwachtingen en stille vergelijkingen. Toch ligt onder die ruis een diepere vraag: niet wat wij doen, maar wie wij zijn. Identiteit is niet slechts een label; gaandeweg ontdek ik dat het eerder een innerlijke afstemming is tussen wie God ons heeft geschapen te zijn en hoe wij daadwerkelijk leven.

Deze spanning tussen uiterlijke identiteit en innerlijke waarheid is niet nieuw. We vinden haar ook in de Bijbel. In Galaten 2:11–21 zien we Petrus (Kefas) worstelen met wat kan worden gezien als een identiteitsconflict. Hoewel hij gemeenschap met niet-Joodse gelovigen had aanvaard, trok hij zich terug uit angst en sociale druk van hen die zich sterk bleven identificeren met Joodse gebruiken.

Paulus confronteert Petrus omdat zijn handelen niet in overeenstemming was met de waarheid van het evangelie. Hij herinnert hem eraan dat rechtvaardiging niet voortkomt uit de werken van de wet of uit etnische identiteit, maar uit Christus alleen. Vervolgens hercentreert Paulus identiteit zelf: 'Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.'[1]

Volgens dit vers is identiteit niet langer zelfgedefinieerd, maar christusgericht. Het leven draait minder om het construeren van onszelf en meer om het toelaten dat Christus door ons heen leeft. Wanneer deze afstemming wordt hersteld, gebeurt er iets bijzonders: de Geest kan vrij door ons heen werken en vormt ons denken, ons karakter en bovenal ons doel.[2,3]

Dit daagt de moderne neiging uit om 'jezelf te vinden', alsof identiteit ergens diep in ons verborgen ligt en ontdekt moet worden. De Schrift suggereert iets zowel eenvoudigs als radicaals: wij worden gevonden in relatie.[4]

Reflectieve vragen:

1. **Wie ben ik in mijn kern**, wanneer ik alle rollen en verwachtingen wegneem?
2. **Wordt mijn identiteit** meer gevormd door externe bevestiging of door mijn relatie met God?
3. **Hoe kan ik bewust** ruimte maken voor de heilige Geest in mijn dagelijks leven?

Gebedspunt:

Heer, voorbij mijn verleden, mijn prestaties en de labels die ik heb gedragen, help mij mijn ware identiteit alleen in U te vinden. Breng rust in de ruis van vergelijking en angst, en stem mijn hart af op uw waarheid en liefde. Maak mij door uw Geest heel, in balans en zeker in wie U mij geschapen heeft te zijn. Amen.

Liefdevolle daad:

Probeer een maaltijd te bereiden en nodig iemand die je nauwelijks spreekt uit om bij je te komen eten.

1 Ty Gibson, A God Named Desire (Nampa, ID: Pacific Press, 2010), 19–25.
2 Timothy R. Jennings, The God-Shaped Brain (Downers Grove, IL: InterVarsity Press, 2013), 45–60.
3 Mark Finley, Revive Us Again (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2004), 17–30.
4 Ellen G. White, Steps to Christ (Mountain View, CA: Pacific Press, 1892), 62–65.

Hellen Diaz is proponent predikant in dienst van de Nederlandse Unie.

Foto tiener: muroPhotographer/Shutterstock.com – Foto laptop: Milkovasa/Shutterstock.com

immigrant
vrouw

Meer dan een categorie

Door de jaren heen ben ik mij er steeds meer van bewust geworden dat wij leven in een wereld die mensen voortdurend categoriseert. Er worden labels, waardeoordelen en verwachtingen toegekend nog voordat iemand de kans krijgt om te spreken. Volgens Craig McGarty vereenvoudigen mensen de wereld door dingen in categorieën te plaatsen in plaats van elk individu als volledig uniek te behandelen. Hoewel dit onnauwkeurigheden veroorzaakt, helpt het ons mentale overbelasting te voorkomen. [5]

Wanneer deze categorieën voortdurend worden versterkt en niet ter discussie worden gesteld, kunnen zij verharden tot stereotypen, vooroordelen, ontmenselijking en discriminatie. Hoe graag ik ook zou willen geloven dat de kerk immuun is voor deze patronen, helaas is dat niet zo. Ik heb dit zelf ervaren als immigrant, als persoon van kleur en vooral als vrouw.

Als wij werkelijk Gods weg willen volgen, moeten wij dit gesprek aangaan. De Schrift toont immers een God die, hoewel Hij menselijke categorieën kent, mensen niet ziet of waardeert op basis daarvan.

In het Evangelie van Johannes worden twee verhalen naast elkaar geplaatst: twee verschillende mensen, twee verschillende levensverhalen, twee verschillende reputaties – en toch worden zij beiden ontmoet en geroepen door dezelfde Jezus.

Het eerste verhaal vinden we in Johannes 3:1–21 en gaat over Nicodemus: een Jood, diepreligieus, hoogopgeleid en gerespecteerd. Het tweede verhaal, Johannes 4:1–42, draait om de Samaritaanse vrouw: geestelijk zoekend, maar sociaal afgewezen en moreel beoordeeld. Vanuit menselijk perspectief konden zij nauwelijks meer van elkaar verschillen, en toch hadden zij hetzelfde nodig: Jezus.

Zoals Chimamanda Ngozi Adichie waarschuwt voor 'het gevaar van één enkel verhaal', zo herinnert het evangelie ons eraan dat ware waardigheid wordt hersteld wanneer wij mensen zien zoals God hen ziet.[6,7]

Misschien lijkt de kerk het meest op Christus wanneer zij niet categorieën perfectioneert, maar leert mensen te zien zoals Jezus dat deed: volledig mens, van diepe waarde en waardig aan mededogen en genade.[8]

Reflectieve vragen

1. **Op welke manieren** heb ik mensen onbewust gereduceerd tot categorieën of 'één verhaal'?
2. **Hoe zou de kerk eruitzien** als wij werkelijk geloofden dat ieders verhaal en roeping ertoe doet?
3. **Welke concrete stappen** kan ik zetten om mensen te zien met de blik van Christus?

Gebedspunt

Heer, leer mij mensen te zien zoals U hen ziet — voorbij labels, aannames en oordelen. Vorm mijn hart tot een plaats van mededogen, waarheid en genade. Amen.

Liefdevolle daad:

Probeer iets creatiefs te doen voor iemand die je niet kent.

[5] Craig McGarty, 'Categorisatie,' in The Oxford Handbook of Social Cognition, red. Donal E. Carlston (Oxford: Oxford University Press, 2013), geraadpleegd op 17 mei 2026.
[6] Chimamanda Ngozi Adichie, 'The Danger of a Single Story,' TEDGlobal, juli 2009, YouTube-video, geraadpleegd op 17 mei 2026.
[7] Pilira Zapita, 'The Essence of Being: The Holy Spirit and the Character of God,' in The Character of God (Grantham, VK: Stanborough Press).
[8] Ellen G. White, Testimonies for the Church, deel 3 (Mountain View, CA: Pacific Press, 1948), 188.

Foto Google Gemini

Deel 2&3
Verkrijgbaar bij het Service-centrum

De Voorleesbijbel
is mede mogelijk gemaakt door de gebedsdaggaven

Wie komt er naar het feest?

Op een dag wordt Jezus weer uitgenodigd voor de broodmaaltijd. De man die Hem uitnodigt weet veel van de heilige boeken. Er zijn ook nog andere gasten bij Hem in huis. Tijdens het eten vertellen ze elkaar verhalen. Jezus vertelt een verhaal over de uitnodiging voor een feestmaaltijd.

De uitnodiging

Een rijke man geeft een feest met een grote maaltijd. Aan alle gasten stuurt hij een brief met een uitnodiging. Daarin staat:

'Beste vriend en vriendin, Ik zal een groot feest geven met een heerlijke maaltijd. Ik vind het erg leuk als je naar mijn feest komt!'

Hij stuurt een dienaar om de uitnodiging aan alle gasten te brengen.

Enkele dagen later is het zover. De gastheer zegt tegen de kok: 'Maak allerlei gerechten klaar Vanmiddag komen de gasten en dan moet al dat heerlijke eten op tafel staan.' Tegen zijn dienaar zegt de gastheer: 'Hier is de lijst met namen van de mensen die hebben gezegd dat ze zullen komen. Ga naar hen toe en vertel ze dat het feestmaal klaarstaat.'

Druk bezig

De dienaar komt bij het huis van één van de gasten. Hé, er is niemand thuis. Hij gaat eens achter het huis kijken. Ja, daar ziet hij de gast in de tuin. Maar wat is dat? Die man heeft zijn gewone kleding nog aan.

'Meneer, de feestmaaltijd begint straks. Doe snel uw mooie kleren aan en kom naar het feest!' zegt de dienaar.

Maar de gast schudt zijn hoofd. 'Kijk eens, goede man, ik heb gisteren dit stuk grond gekocht.' De gast wijst naar het land achter zijn tuin. 'Kijk, dit land is nu van mij en van mijn vrouw. Je begrijpt toch wel dat ik die akker eens goed moet bekijken. Zeg maar tegen je baas dat ik wel een ander keertje kom.'

Tien ossen of pasgetrouwd

De dienaar gaat naar de volgende gast. Hij komt bij een boerderij. Daar ziet hij de boer voor de deur van de stal staan.

'Kom je mee naar het feestmaal? Alles staat klaar,' zegt de dienaar.

'Nee,' antwoordt de boer. 'Ik heb vandaag tien ossen gekocht. Ze staan nu in mijn stal en ik moet vanmiddag voor die dieren zorgen.'

De dienaar kijkt teleurgesteld en gaat verder naar de volgende gast. Zit deze gast al te wachten met zijn mooiste kleren aan? De dienaar klopt op de deur, maar er wordt niet open-

gedaan. Hij klopt nog maar een keertje. Dan gaat er een raam open. Een man steekt een slaperig hoofd uit het raam.

'Ja, wie is daar?' vraagt hij.

'Heer, ik kom u zeggen dat de feesttafel gedekt is,' zegt de dienaar. 'U weet wel, daar bent u een tijdje geleden al voor uitgenodigd.'

'Ach ja, dat is waar ook! Tja… maar ik kan nu niet komen. Ik ben gisteren getrouwd. Mijn vrouw en ik zijn nog heel moe van het feest, daarom willen we vandaag gezellig met z'n tweeën thuisblijven.'

Terug naar de baas

De dienaar gaat terug naar zijn baas.

'Heer,' zegt de dienaar, 'ik ben bij alle gasten langsgegaan en ik heb gezegd dat het feest vanmiddag begint. Maar geen enkele gast wil komen. De één heeft een stuk land gekocht en de ander heeft tien ossen gekocht. En de derde is gisteren getrouwd en wil samen met zijn vrouw uitrusten. Ze willen niet naar de feestmaaltijd komen omdat ze liever met andere dingen bezig zijn.'

'Dat vind ik helemaal niet leuk' zegt de gastheer boos. Hij kijkt naar de tafels waarop al dat heerlijke eten staat. Hij heeft zo zijn best gedaan. Iedereen wist toch dat hij dit feest zou geven? Hij had ze allen van tevoren uitgenodigd. En nu wil geen van de gasten komen.

Andere gasten

'Dan doen we het anders. Ik nodig andere mensen uit,' zegt de gastheer tegen zijn dienaar. 'Ga maar naar de straten en de pleinen. Ga overal naartoe. En breng de arme mensen en de zieke mensen naar de feestzaal. Zeg ook tegen blinde mensen en verlamde mensen dat ze mogen komen. Zeg tegen hen dat er hier in mijn huis een feestmaaltijd klaarstaat!'

De dienaar doet wat de gastheer zegt.

Hij komt al gauw een zieke vrouw tegen. 'Beste vrouw, kom bij mijn heer op het feest. Er staat heerlijk eten voor je klaar!'

'O, wat fijn! Ik wil heel graag naar het feest komen,' lacht de vrouw blij. De dienaar vertelt waar het huis van de gastheer is.

Dan gaat de dienaar naar nog meer mensen op straat. Er zijn zo veel mensen op straat. De een heeft honger, de ander heeft dorst, een derde loopt in vieze, oude kle-ren en de vierde is al heel lang niet in bad geweest. Maar als ze de uitnodiging van de dienaar horen, beginnen ze allemaal blij te kijken.

'Mogen we op het feest komen?' roepen ze.

'Ja, kom naar de feestmaaltijd van mijn heer,' zegt de dienaar. 'Jullie zijn allemaal welkom. Kom mee!' Een hele optocht van vrouwen, mannen en kinderen gaat naar het huis van de gastheer.

'Kom toch binnen, lieve mensen,' zegt de gastheer. 'Neem plaats aan tafel.'Als iedereen zit, zijn er nog plaatsen vrij aan de tafel. Dat ziet de dienaar en hij gaat het aan zijn baas vertellen.

'Ja, beste dienaar,' zegt de gastheer. 'Ga ook buiten de stad. Zoek overal naar men-sen en zeg hun dat ze op de feestmaaltijd moeten komen. Ga in alle smalle straatjes rondkijken en breng iedereen die je ziet mee naar het feest.'

De dienaar doet opnieuw wat zijn baas hem zegt. Na een tijd komen er nog meer gasten naar de feestmaaltijd. De feestzaal is helemaal vol en alle plaatsen zijn bezet. Nu is de gastheer tevreden en hij zegt: 'De gasten die niet wilden komen, mogen nu niet meer naar binnen.'

Jezus kijkt naar de andere mensen aan tafel. Hebben ze begrepen dat dit verhaal over God gaat? God nodigt ook mensen uit om bij Hem te komen. Sommigen komen niet, en dat maakt Hem verdrietig. Andere mensen doen dat wel en... dát maakt God blij.

